

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΟΥΛΙΟΣ – ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2012 • ΤΕΥΧΟΣ 85

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄγωνίζομαι σημαίνει νικῶ	σελ. 1
Προκλητική καὶ ἐκκλησιολογικά μετέωρη ἢ ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου ..	σελ. 3
Νεοβαρλααμικό συνονθύλευμα κάνουν τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν	σελ. 8
Οἱ νέες ταυτότητες πού ἔρχονται τόν Σεπτέμβριο	σελ. 9
Μέ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἥρωες τοῦ 1940	σελ. 12
Ἐπιστολές Ἀναγνωστῶν	σελ. 15
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 19
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 20

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΙΚΩ

Καί ὅμως ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάδα τοῦ ἀγώνα, τῆς αἰσιοδοξίας καὶ ἐλπίδας, τοῦ χαμόγελου, τοῦ φιλότιμου καὶ τῆς τιμότητας. Ἡ πραγματικὴ Ἑλλάδα, τὴν ὁποία ὅμως δέν θά τή δεῖς στήν τηλεόραση.

Μ' αὐτὴ τὴν Ἑλλάδα μᾶς ἔφερε σ' ἐπαφὴ ὁ 14χρονος μαθητὴς ἀπὸ τὰ Γιαννιτσά, ὁ ὁποῖος κέρδισε τὴν παγκόσμια πρωτιά μεταξὺ ἑνὸς ἑκατομμυρίου νέων ἀπὸ 55 χῶρες, πού πῆραν μέρος στό φετινὸ διεθνή διαγωνισμό ἐκθεσης τῆς Παγκόσμιας Ταχυδρομικῆς Ἐνωσης (U.P.U.).

Τό θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ ἦταν «Γράψτε μιά ἐπιστολὴ σέ ἕναν ἀθλητὴ ἢ μιά μορφή

τοῦ ἀθλητισμοῦ πού θαυμάζετε, γιὰ νά ἐξηγήσετε τί σημαίνουν γιὰ σᾶς οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες».

Ἡ ἐκθεση τοῦ Μάριου Χατζηδήμου –αὐτό εἶναι τό ὄνομα τοῦ λαμπροῦ ἐφήβου– τὴν ὁποία ἀπευθύνει στόν παγκόσμιο πρωταθλητὴ τένις στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Πεκίνου (2008) Ἐλβετό Ρότζερ Φέντερερ, μᾶς δροσίσε μέσα στόν καύσωνα πού μᾶς δημιουργοῦν οἱ μέσα καὶ ἔξω ἐχθροὶ – καὶ ἐννοοῦμε ὅλο αὐτό τό γνωστὸ κλίμα τῆς κατάρτησης, πού σέ πιάνει ἀνοίγοντας τὴν τηλεόραση καὶ ἀκούγοντας κάθε μέρα τὰ ἴδια γιὰ τρῶικα, περιοκπές μισθῶν, ἐγκληματικότητα στὰ ὕψη κ.λπ.

Ὁ Μάριος Χατζηδήμου, λοιπόν, μέ τήν νεανική του καρδιά μᾶς ἔδωσε μέσα ἀπό τήν ἔκθεσή του τό πνεῦμα, πού θά πρέπει νά μᾶς χαρακτηρίζει ὡς ἀπογόνους τοῦ Πατροκοσμᾶ καί τοῦ Κολοκοτρώνη, ἀλλά καί τοῦ Διαγόρα τῆς Ρόδου, τοῦ Πολυδάμα καί τοῦ Θεαγένη, ἀρχαίων προγόνων μας Ὀλυμπιονικῶν, τούς ὁποίους κατονομάζει ὁ νικητής τοῦ διαγωνισμοῦ στήν ἔκθεσή του.

Ὁ Μάριος, ἐνῶ παίζει τένις, μεταφέρεται μέ τή φαντασία του, σχεδόν ζωντανά, στούς πρώτους Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες τοῦ 776 π.Χ. καί ἐκεῖ, βλέποντας –ποιητικῆ ἀδεία– καί τόν «φίλο» του Ὀλυμπιονίκη Ρότζερ Φέντερερ, γράφει τά ἑξῆς: «Ναί, εἶμαι περήφανος, πού ἡ δική μου πατρίδα, ἡ Ἑλλάδα, ἔθεσε τά θεμέλια τοῦ σύγχρονου ἀθλητισμοῦ. Τό ἀθλητικό πνεῦμα σαρκώθηκε καί μορφοποιήθηκε στούς ἀγῶνες τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ Ὀλυμπιακή φλόγα, λαμπρυνόμενη μέ τίς ἀξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, φώτισε τήν οἰκουμένη. Ἡ ἀγωνιστικότητα, ἡ εὐγενής ἀμίλλα, ὁ αὐτοέλεγχος, ἡ συνεργασία, μέσ' ἀπό τόν ἀθλητισμό, ἐμπλούτισαν καί ὅλη τήν στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στήν ζωή...»

Καί ἀπευθυνόμενος στόν «φίλο» του τόν Ρότζερ, ρωτᾷ τί σημαίνουν γι' αὐτόν ὅλα αὐτά, καθώς τόν βλέπει στεφανωμένο στήν Ὀλυμπία μέ ἀγριελιά. Καί ὁ Ρότζερ τοῦ ἀπαντᾷ μέ τήν κρυστάλλινη φωνή του: «Ἄκου, μικρέ μου: “Ἀγωνίζομαι” σημαίνει “νικῶ”, νά τό θυμᾶσαι αὐτό. Ἡ συμμετοχή, ὁ ἀγώνας, εἶναι ἤδη μιά μεγάλη νίκη, ἀνεξάρ-

τητα ἀπό τό τρόποιο. Νίκη ἐνάντια στούς φόβους, τίς ἀνασφάλειες καί τίς δυσκολίες τοῦ ἑαυτοῦ σου, ἐνάντια στόν ἐγωισμό καί τή φιλαυτία σου. Νίκη ὑπέρβασης τοῦ ἑαυτοῦ σου. Καί κάτι ἀκόμα: “Νικῶ” σημαίνει “Ἀγαπῶ”. Ἀγαπῶ τόν συναγωνιστή μου, πού μοῦ ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά ἀγωνιστῶ, τόν προπονητή μου, πού μοῦ ἔμαθε τόν τρόπο ν' ἀγωνίζομαι καί νά νικῶ, τόν κόσμο πού μέ στηρίζει στήν προσπάθεια καί στόν δρόμο πρός τή νίκη, τόν Θεό, πού μοῦ χαρίζει τήν δυνατότητα ν' ἀγωνίζομαι καί νά νικῶ!»

Καί συνεχίζει ὁ Μάριος, κλείνοντας τήν ἔκθεσή του: «Ἐ, λοιπόν γιά μένα οἱ Ὀλυμπιακοί Ἀγῶνες... σημαίνουν χαρά γιά τήν συμμετοχή, “εὔ αγωνίζεσθαι”, φιλία, εἰρήνη καί σ' αὐτό τό πνεῦμα εὐχομαι νά σταθοῦν οἱ φετινοί Ὀλυμπιακοί Ἀγῶνες.

»Σταματῶ ἐδῶ τήν φλυαρία μου, πού ἴσως σέ κούρασε καί σοῦ εὐχομαι μέσα ἀπ' τήν ψυχή μου, σέ ὅλη σου τήν ζωή, ν' ἀγωνίζεσαι, νά νικᾷς καί ν' ἀγαπᾷς, ὅπως ἀκριβῶς ἐσύ μοῦ δίδαξες. Σ' εὐχαριστῶ γιά ἄλλη μιά φορά καί σέ περιμένω ἐκεῖ πού πρωτοσυναντηθήκαμε... Στήν ἀρχαία Ὀλυμπία, στήν Ἑλλάδα, στήν πατρίδα τοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ ἀθλητισμοῦ. Στήν πανέμορφη καί πολυαγαπημένη μου πατρίδα, πού ὅσες δυσκολίες καί τρικυμίες κι ἂν περνᾷ τώρα, “δέν τήν σκιαρίζει φοδέρα καμιά”, γιὰτ’ “ἔχει στό κατάρτι της διγλάτορα, παντοτινό, τόν Ἥλιο, τόν Ἡλιάτορα!».

Καλόν ἀγῶνα λοιπόν!

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται

στόν Διαδικτυακό Τόπο

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση

www.orthodoxnet.gr

Μερικές ἴστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,

www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

**ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΤΕΩΡΗ
Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΘΗΝΩΝ**

τῆς Συνάξεως Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καί Μοναχῶν

Β΄

ΣΤ. Δικαιολογούνται τά ἀναθέματα πού ἐξεφώνησε ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς;

Στήν ἐπιστολή του ὁ Πατριάρχης σημειώνει ὅτι οἱ καταδικαστέες «*κινήσεις καί ἐκδηλώσεις... ἔλαβον προσφάτως ἀπαράδεκτους διαστάσεις*» καί ἀναφέρεται στήν ἐκφώνηση ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς «*“ἀναθεματισμῶν” κατά ἐτεροδόξων καί ἀλλοθρήσκων, ὡς καί πάντων τῶν μετεχόντων εἰς τήν λεγομένην Οἰκουμενικήν Κίνησιν*». Κρίνουμε σκόπιμο νά ἐπισημάνουμε:

α) Δέν διευκρινίζεται στήν πατριαρχική ἐπιστολή πού ἔγκειται τό «ἀπαράδεκτο» «*τῆς ἐκφωνήσεως... “ἀναθεματισμῶν”*». Στό ὅτι ἐκφωνήθηκαν οἱ ἀναθεματισμοί ἤ ὡς πρὸς τό περιεχόμενό τους; Μά ἡ ἀνάγνωση τῶν ἀναθεματισμῶν δέν προβλέπεται στό πρὸς χρῆσιν λειτουργικό βιβλίο τοῦ Τριωδίου; Τό ὅτι δέν ἀναγινώσκονται στούς περισσότερους Ναούς δέν σημαίνει ὅτι εἶναι λάθος ἢ ἐκφώνησή τους ἢ ὅτι δημιουργεῖται κίνδυνος πρόκλησης σχίσματος ἀπό τήν ἀνάγνωσή τους!

β) Πρὸς ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας καί γιά νά μή δημιουργοῦνται λανθασμένες ἐντυπώσεις σημειώνουμε ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπό τή μαγνητοσκόπηση, πού ἔχει ἀναρτηθῆ στό Διαδίκτυο, ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς δέν ἐκφώνησε ἀναθεματισμό «*κατά πάντων τῶν μετεχόντων εἰς τήν λεγομένην Οἰκουμενικήν Κίνησιν*», ὅπως ἐσφαλμένως ἀναφέρεται στήν πατριαρχική ἐπιστολή, ἀλλά μόνο ἐναντίον ὄσων κηρύττουν καί διδάσκουν τόν συγκρητιστικό Οἰκουμενισμό: «*Τοῖς κηρύσσουσι καί διδάσκουσι τήν παναιρέσιν τοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκεια-*

κοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀνάθεμα». Νομίζουμε ὅτι εἶναι πρόδηλος ἡ διαφορὰ τῶν δύο φράσεων· ἀπορία μᾶς προκαλεῖ πῶς αὐτό διέλαθε τήν προσοχή τοῦ συντάκτου τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς. Ἐπί πλέον δέ, μήπως ὑπάρχει ἔστω καί ἓνας συνειδητός Ὁρθόδοξος πού νά μήν καταδικάζει τόν «*διαχριστιανικό καί διαθρησκειακό συγκρητιστικό Οἰκουμενισμό*»; Γιατί λοιπόν τόση ταραχή ἀπό τήν ρητή καταδίκη του ἐν Ἐκκλησίᾳ; Πόθεν προκύπτει ὁ κίνδυνος σχίσματος ἢ ἀταξίας ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, πού ἀναφέρεται στήν πατριαρχική ἐπιστολή; Μήπως σκιαμαχοῦμε;

γ) Στά ἀναγνωσθέντα ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς ἀναθέματα προστέθηκαν καί ἀναφορές στόν πάπα, στούς πρωτεργάτες τῆς Διαμαρτυρήσεως, στούς Μονοφυσίτες, στούς ὀπαδοῦς τῆς «Ἐταιρείας Σκοπιά», καί στούς Σιωνιστές καί Ἰσλαμιστές, πού δέν ἀναφέρονται στό ἐν χρήσει Τριώδιο. Τέθηκε τό ἐρώτημα: μά ὅλοι αὐτοί ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας; τί νόημα λοιπόν ἔχει ἡ ἐκφώνηση «ἀναθέματος» ἐναντίον τους; Θά πρέπει νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ σκοπιμότητα ἐκφωνήσεως τῶν ἀναθεμάτων στήν ἐκκλησιαστική μας παράδοση ἔχει πρῶτα ποιμαντική διάσταση. Ἡ ἐκκλησία μέ τά «ἀναθέματα» τῶν Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων κεντᾶ τήν εὐαισθησία τῶν πλανημένων ἀδελφῶν καί κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου στά μέλη τῆς ἐπισημαίνοντας τήν ἀλλοίωση καί διαστροφή τῆς Ἀληθείας. Γι' αὐτό ἀκόμα καί στήν Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδο ἐπαναλαμβάνονται οἱ καταδίκες τῶν αίρετικῶν Ἀρείου, Μακεδονίου, Νεστορίου, Διοσκοῦρου, Εὐτυχοῦς, κ.ἄ. αίρε-

σιαρχῶν καί τῶν ὀπαδῶν τους, πού ἦσαν ἤδη ἀπό αἰῶνες ἐκτός Ἐκκλησίας. Τότε, γιατί ἡ Ἐκκλησία ἐπαναλαμβάνει τούς ἀναθεματισμούς; Διότι πάντα ὑπάρχει ὁ κίνδυνος οἱ αἵρετικές ἀπόψεις τους νά διαχυθοῦν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί νά δηλητηριάσουν τά μέλη Του. Ἡ Ἐκκλησία ἐκφωνώντας τά ἀναθέματα φωνάζει στεντορεία τῆ φωνῆ: «Λαέ τοῦ Θεοῦ, πρόσεχε· ὑπάρχει κίνδυνος γιά τή σωτηρία· ὑπάρχει ἀλλοίωση τῆς Ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου· δέν μπορεῖς νά εἶσαι μέλος τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί ταυτόχρονα νά πιστεύεις πλάνες καί ἀνακρίβειες· δέν εἶναι ἡ Ἀλήθεια ἴδια μέ τήν πλάνη καί τήν αἵρεση».

δ) Ἰδιαίτερη ἀναφορά πρέπει νά γίνη στά ἀναγνωσθέντα «ἀναθέματα» κατά τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τοῦ Ἰσλάμ. Ὡς γνωστόν, πρόκειται γιά ἐντελῶς ἄλλες θρησκείες, οἱ ὁποῖες οὐδεμία σχέση ἔχουν μέ τό Εὐαγγέλιο καί σέ τελική ἀνάλυση, θά μπορούσε κάποιος νά ἰσχυρισθῆ, ὅτι οὐδεμία περίπτωση συγχύσεως ἢ ἀλλοιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀπό τή δράση τους. Ποιά λοιπόν ἡ ποιμαντική ἀνάγκη ἐκφωνήσεως ἀναθεματισμῶν; Παλαιότερα αὐτά ἦταν τά δεδομένα· σήμερα ὁμως τά πράγματα εἶναι πολύ διαφορετικά: ὁποῖος μελετᾷ μέ προσοχή τό κίνημα τῆς Νέας Ἐποχῆς καί τή γέννηση καί ἀνάπτυξη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀντιλαμβάνεται τήν ἀναγκαιότητα αὐτῶν τῶν ἀναθεματισμῶν: Ὁ Γάλλος ἰσλαμολόγος καί μυστικιστής Louis Massignon (1883-1962), διατύπωσε τή θεωρία τῶν «ἀβρααμικῶν θρησκειῶν», ἡ ὁποία πρεσβεύει ὅτι ὁ Χριστιανισμός, ὁ Ἰουδαϊσμός καί τό Ἰσλάμ λατρεύουμε τόν ἴδιο ἕνα Θεό καί ἀνήκουμε στήν ἴδια οἰκογένεια τῶν μο-

νοθεϊστικῶν ἀβρααμικῶν θρησκειῶν, εἴμαστε περίπου ἀδέλφια ἐν τῇ μιᾷ πίστει τοῦ Ἀβραάμ. Παρόμοιες ἀντιλήψεις ἔχουν διατυπωθῆ στή Διακήρυξη «Nostrae Aetate» (§ 3-4) τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου.

Οἱ ἀντιλήψεις αὐτές ἔχουν βρῆ εὐήκοον οὔς στήν προτεσταντική Δύση καί δειλά-δειλά σερβίρονται ἀπό ὀρθοδόξους ταγούς καί ἀκαδημαϊκούς θεολόγους στήν Ἀνατολή. Δέν φτάσαμε βέβαια ἀκόμα στόν Ὁρθόδοξο χῶρο νά ὀμιλοῦμε περί CRISLAM (Cristus καί ISLAM), καί νά θέτουμε στόν ἀμβώνα ἢ στήν Ἀγ. Τράπεζα δίπλα-δίπλα Εὐαγγέλιο καί Κοράνιο, διδάσκοντας καί ἀπό τά δύο, ὅπως γίνεται σέ προτεσταντικές ἐκκλησίες τῶν ΗΠΑ², ἀλλά δυστυχῶς πρός τά ἐκεῖ ὀδεύουμε, ἀφοῦ Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς ὀμιλοῦν ὄλο καί πιό συχνά καί πιό ἔντονα περὶ «Ἱεροῦ Κοραίου» καί δέν διστάζουν νά τό δίνουν ὡς δῶρο. Ἐπίσης, τή διδασκαλία περὶ τῆς ἐκ τοῦ Ἀβραάμ πατρότητος Χριστιανῶν καί Ἰουδαίων τήν ἀκούσαμε καί ἀπό τά χεῖλη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στή Συναγωγή Park East τῆς Ν. Ὑόρκης³. Μήπως θέλουν νά προετοιμάσουν τόν Ὁρθόδοξο λαό νά δεχθῆ τά περὶ ἀβρααμικῆς θρησκευτικῆς οἰκογενείας καί ἐνότητος τῶν θρησκειῶν της; Ὁ διαθρησκειακός συγκρητιστικός Οἰκουμενισμός προχωρεῖ. Μπροστά σέ αὐτή τή νεοεποχίτικη ἀλλοίωση, διαστροφή καί καταστροφή τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, μπροστά σέ αὐτή τήν πραγματική βλασφημία τῆς Ἀγίας Τριάδος, πού δόλια προσφέρεται στό λαό μας, βρέθηκε –ἐπιτέλους– ἕνας Μητροπολίτης μέ αὐξημένη ποιμαντική εὐθύνη καί μέ τόν προκλητικό γιά τόν ἐφησυχασμό τῶν ὑπνούντων τρόπο νά βροντοφωνάξῃ ἐν μέσῃ Ἐκκλησία «ἀνά-

2. www.nowtheendbegins.com/blog/?p=5441.

3. www.youtube.com/watch?v=3RHTWgP4cbU χρον. διάστημα: 6.45 κ.έξ. καί www.youtube.com/watch?feature=endscreen&v=FrkxMnISxiE&NR1 χρον. διάστημα 4.45 κ.έξ.

θεμα», μήπως και ξυπνήσουμε από τό βαρύ λήθαργο πού πασχίζουν νά μάς προκαλέσουν! Πιθανόν όρισμένοι νά ξαφνιασθηκαν ή άλλοι νά στενοχωρήθηκαν πού κάποιοι στέκονται έμπόδιο στίς μεθοδεύσεις τους. Γι' αυτό ταμπουρώθηκαν πίσω από τήν τυπική άλλοίωση του γράμματος του «Συνοδικού τής Ὁρθοδοξίας». Αὐτή όμως ή δῆθεν παράτυπη προσθήκη στό «Συνοδικό τής Ὁρθοδοξίας», διέσωσε άδιαμφισβήτητα τό πνεύμα του. Ἐς σκεπτοῦμε: ἄν αὐτό γινόταν σέ όλες τίς Μητροπόλεις, θά μπορούσαν νά βροῦν ἔδαφος στό λαό μας οἱ βλασφημίες περί άδρααμικῶν θρησκειῶν;

Ἐναφερόμαστε σέ δῆθεν παράτυπη προσθήκη, διότι στόν αρχικό πυρήνα του «Συνοδικού τής Ὁρθοδοξίας», πού συνετάγη τό 843, ή Ἐκκλησία προσέθεσε και νέες καταδικές νεωτέρων πλανῶν και αίρέσεων του 14ου αἰ. για λόγους ποιμαντικῆς φροντίδας, για να προφυλάξει τους πιστούς από τις νέες πλάνες και για να μη μένουν οἱ πιστοὶ άνενημέρωτοι. Τό ἴδιο ἔγινε και στόν Πειραιά.

ε) Ὁλοκληρώνοντας τήν αναφορά στην Κυριακή τής Ὁρθοδοξίας, θά θέλαμε να επισημάνουμε ότι ὅσοι εξέφρασαν τό θυμό τους για τήν προσθήκη νέων άναθεματισμῶν σιώπησαν προκλητικῶς –και οἱ ἔχοντες ευθύνην και ενόχως– για τήν κακοποίηση τής Κυριακῆς τής Ὁρθοδοξίας με τή συμμετοχή και παπικῶν καρδιναλίων και αρχιεπισκόπων στή Λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων σέ Ναούς τής δικαιοδοσίας του Οἰκουμενικού Θρόνου. Πραγματικά οἰκτρό θέαμα να λιτανεύουν τήν Κυριακή τής Ὁρθοδοξίας μαζί με Ὁρθοδόξους επισκόπους και αυτοὶ πού οὐσιαστικά ὑβρίζουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, θεωρώντας τήν «έλλειμματική», επειδή δεν άναγνωρίζει τό παπικό πρωτεῖο και αλάθητο. Λυπούμεθα πού διαπιστώνουμε ότι ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος για τά συμβάντα τής Κυριακῆς τής Ὁρθοδοξίας προβαίνει σέ ὑπερόριες ενέργειες στην

Ἐκκλησία τής Ἑλλάδος, αλλά σιωπᾶ για τήν άποκατάσταση τής τάξεως σέ χῶρο τής δικαιοδοσίας του. Διερωτώμεθα τελικά ποιός ὑποσκάπτει τό κῦρος του Θρόνου και διχάζει τό λαό του Θεου;

Ζ. Ἐνδεικτικές παρεκκλίσεις σέ θέματα πίστεως.

Στήν πατριαρχική έπιστολή σημειώνεται με έμφαση ότι ή συμμετοχή στην Οἰκουμενική Κίνηση γίνεται «*άνευ οὐδεμιᾶς ὑποχωρήσεως ἐκ τῶν καιριῶν τῆς άωμότητος ἡμῶν Ὁρθοδόξου πίστεως*» και ἐκδηλώνεται ή ἐκπληξη, διότι ή κριτική μας εντοπίζεται σέ «*μονομερεῖς και ἐπιλεκτικές ἀναφοράς και ἐρμηνείας*».

Θά ἤμασταν ευτυχεῖς, ἄν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε με τήν πατριαρχική έπιστολή. Δυστυχῶς όμως φοβούμεθα ότι οἱ ὑποχωρήσεις και οἱ άδαρίες στα θέματα τής πίστεως εἶναι πολλές και σοβαρότατες. Ἡ Σύναξή μας ἐπιφυλάσσεται να παρουσιάσει τόμο ὀλόκληρο από τά πραχθέντα και λεχθέντα ἐκ μέρους Ὁρθοδόξων ἰθυνόντων στα πλαίσια του Οἰκουμενισμού. Εἴμαστε δέδαι οι ότι ή δημοσίευσή τους θά ἐξεγείρει και τήν πλέον νωθρή ὀρθόδοξη συνείδηση. Στήν παρούσα περιοριζόμαστε μόνο σέ πολύ λίγα και ὄχι από τά πλέον αἰχμηρά και άπαράδεκτα πού ἔχουν γραφή και λεχθή:

α) Ἡ ἀναπτυχθεῖσα στό χῶρο του Οἰκουμενισμού βαπτισματική θεολογία, σύμφωνα με τήν ὁποία τά ὄρια τής Ἐκκλησίας καθορίζονται από τό Βάπτισμα. Δηλαδή ὅποιος ἔχει βαπτισθῆ στό ὄνομα του Πατρός και του Υἱοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος ἀνήκει στην Ἐκκλησία του Χριστου, ανεξάρτητα με τό τί πιστεύει σέ βασικά θέματα πίστεως.

β) Ἐναφερθήκαμε ἤδη στην Θ' Γενική Συνέλευση του ΠΣΕ στό Πόρτο Ἀλέγκρε (2006), στην ὁποία οἱ Ὁρθόδοξοι ἐκπρόσωποι οὐσιαστικά ἀρνήθηκαν τήν Καθολικότητα τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τήν ὁ-

ποία ομολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Ὑπέγραψαν ὅτι ἡ πληρότητα τῆς καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας ἐξαρτᾶται ἀπό τό ἄν κοινωνεῖ μέ τίς προτεσταντικές παραφυάδες τοῦ ΠΣΕ!

γ) Στήν Κοινή Δήλωση τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μέ τούς Μονοφυσίτες οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι ὑπέγραψαν ὅτι οἱ Μονοφυσίτες «*διατήρησαν αὐθεντικῶς τήν αὐτήν ὀρθόδοξον πίστιν*». Μέ ἄλλα λόγια κακῶς οἱ Πατέρες τῆς Δ' Οἴκουμ. Συνόδου τούς ἀπέκοψαν ὡς αἰρετικούς. Καί προφανῶς πλανήθηκαν καί οἱ Πατέρες τῶν ὑπολοίπων Ε', Στ', Πενθέκτης καί Ζ' Οἴκουμενικῶν Συνόδων καί ἐπανελάβαν τίς καταδίκες!

δ) Ἀναφερθήκαμε στή συμφωνία τοῦ Balamand (1993), στήν ὁποία γιά πρώτη φορά οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι, κατά παράδοση πανορθόδοξων ἀποφάσεων, ἀναγνώρισαν τήν Οὐνία. Στό Balamand ὁμως ὑπῆρξε καί ἄλλη ἀπαράδεκτη ὑποχώρηση στίς Παπικές ἀξιώσεις. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι ἀναγνώρισαν ὅτι κάτοχος τῆς ἀποστολικῆς διδαχῆς καί διαδοχῆς δέν εἶναι μόνο ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀλλά καί ὁ Παπισμός. Ἐπί λέξει: «*καί ἀπό τίς δύο πλευρές ἀναγνωρίζεται ὅτι αὐτό πού ὁ Χριστός ἐνεπιστεύθη εἰς τήν Ἐκκλησίαν Του –ὁμολογία τῆς ἀποστολικῆς πίστεως, συμμετοχή στά ἴδια μυστήρια, πρό πάντων στή μοναδική Ἱερωσύνη πού τελεῖ τή μοναδική θυσία τοῦ Χριστοῦ, ἀποστολική διαδοχή τῶν Ἐπισκόπων– δέν δύναται νά θεωρεῖται ὡς ἡ ἰδιοκτησία τῆς μιᾶς μόνο ἀπό τίς Ἐκκλησίες μας!*» Διερωτώμαστε αὐτοί πού ὑπέγραψαν τό κείμενο αὐτό ἔχουν συναίσθηση τί ὑπέγραψαν; Ἀποδέχονται ὅτι ὁ Παπισμός διασώζει τήν ἀποστολική διδαχή, δηλαδή ὅτι τά δόγματα τοῦ filioque, τοῦ παπικοῦ πρωτείου, παπικοῦ ἀλαθήτου, ἡ κτιστή χάρη, οἱ ἀξιομισθίες τῶν ἁγίων, ἡ ἄσπιλη σύλληψη τῆς Θεοτόκου εἶναι μέρος τῆς ἀποστο-

λικῆς διδαχῆς; Παράλληλα ὁμως καί οἱ ἐντελῶς ἀντίθετες διδασκαλίες τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας εἶναι καί αὐτές μέρος τῆς ἀποστολικῆς διδαχῆς! Ἡ ἀπόλυτη θεολογική παράκρουση, ἡ ἡ σύγχρονη νεοεποχίτικη θεολογία, σύμφωνα μέ τήν ὁποία καί ἐδῶ καί ἐκεῖ ὑπάρχει ἀλήθεια.

Κατά τά ἄλλα ἡ συμμετοχή μας στόν Οἰκουμενισμό γίνεται «*ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑποχωρήσεως ἐκ τῶν καιριῶν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Ὁρθόδοξου πίστεως*». Ἡ μήπως τά ἀνωτέρω «*εἶναι μονομερεῖς καί ἐπιλεκτικά ἀναφοραί καί ἐρμηνεῖαι*», ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ πατριαρχική ἐπιστολή;

Δικαίως λοιπόν ἀκόμα καί ὁ ἐκ τῶν προβλημένων ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας, ὁμιλεῖ περὶ «*ἐκτροπῶν περὶ τήν δογματικὴν ἀκρίθειαν τῆς Ὁρθόδοξου συμπεριφορᾶς*» καί ὅτι «*σήμερον, ἀτυχῶς, οὐδόλως διαφέρομεν τῶν Οὐνιτῶν*» καί χαρακτηρίζει τόν Οἰκουμενικό Διάλογο μέ τή φοβερή φράση «*ἀνόσιο παίγνιο!*»

Η'. «Ἀποφασίζομεν καί διατάσσομεν»

Τέλος, ἡ πατριαρχική ἐπιστολή μέ ὕφος προϊσταμένης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς δέν ζητεῖ ἀπό τή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά μελετήσῃ τά καταγγελλόμενα καί νά λάβῃ θέση ἐπ' αὐτῶν, ἀλλά ἐπιτάσσει καί ὀρίζει τήν ἀπόφαση πού ὀφείλει νά λάβῃ ἡ Σύνοδος: ἵνα «*ἀπορρίψῃτε καί καταδικάσῃτε ταύτας ἐπισήμως ὡς ἀνεδαφικὰ καί ἐπικινδύνους, λάβῃτε δέ καί ὡς ἐκκλησιαστικόν σῶμα τάς προσηκούσας ἀποφάσεις πρός εὐρυτέραν καταδίκην καί ἀπορριψιν τῶν ἐνεργειῶν τούτων*». Παρόμοιο αἶτημα εἶχε ὑποβληθῆ καί μέ τήν παλαιότερη ἐπιστολή, τοῦ 2009.

Ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ καταληκτική παράγραφος τῆς ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία καί τή διακρίνει ἀπό τήν παλαιότερη τοῦ 2009 παρομοία ἐπιστολή κατά τῆς «Ἄμο-

λογίας πίστεως κατά του Οικουμενισμού». Σημειώνεται στην πατριαρχική επιστολή, ότι, αν δε συμμορφωθῆ ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τά κελεύσματά της, ὅπως περιγράφονται ἀνωτέρω, ἡ Κωνσταντινούπολις «ἐπιφυλάσσεται... ἵνα ὀφειλετικῶς προδῆ καί αὐτή εἰς τάς δεούσας πανορθόδοξους ἐνεργείας διά τήν ἔγκαιρον πρόληψιν ἐπαπειλουμένων ἀπενκαίων καταστάσεων».

Ἄν κατανοοῦμε καλῶς, πρόκειται περί εὐθείας ἀπειλῆς κατά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: ἢ συμμορφώνεσθε μέ τίς ἀπατήσεις μου ἢ θά συγκαλέσω Πανορθόδοξη Σύνοδο, γιά νά καταδικάσω ἐγώ!

Ἐπίλογος. Μακάρι νά συγκληθεῖ γιά τό θέμα Πανορθόδοξη Σύνοδος.

Δέν ἀνησυχοῦμε ἀπό τέτοιες ἀπειλές. Ἀντιθέτως χαιρόμεθα γιά μία τέτοια ἐξέλιξη, διότι ὅ,τι καί ἂν ἀπεργάζονται οἱ ἄνθρωποι, τόν τελευταῖο λόγο ἔχει ὁ Θεός. Καί ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βοήθησε καί ἡ πρό τριετίας ἀπαίτηση τοῦ Πατριάρχου γιά καταδίκη τῆς «Ὁμολογίας Πίστεως κατά του Οἰκουμενισμού» προκάλεσε, παρ' ἐλπίδα, τήν ἀποκαλυπτική συζήτηση ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τήν ἔκδοση τοῦ περιφήμου ἀνακοινωθέντος τῆς 16.10.2009, ἔτσι καί τώρα ἡ παρούσα πατριαρχική ἐπιστολή ἴσως γίνεῖ πρόξενος συζητήσεως τοῦ θέματος τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμού γιά πρώτη φορά σέ Πανορθόδοξο ἐπίπεδο! Καί ἐκεῖ πλέον ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς συνειδήσεώς των καί τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ θά πάρουν ὑπεύθυνη θέση. Ποιός ξέρεῖ, ἂν ἔτσι θελήσει ὁ Θεός νά διακρίνει τούς πραγματικούς ποιμένες ἀπό τούς ψευδοποιημένους;

Ποιός ξέρεῖ, ἂν ἔτσι θελήσει ὁ Θεός νά ἐλευθερώσει τήν Ἐκκλησία Του ἀπό τά δεσμά τοῦ Οἰκουμενισμού, πού μεθοδικά θέλουν κάποιοι νά τῆς ἐπιβάλουν;

Βέβαια ἀπό μία ἄλλη πλευρά μία τέτοια ἐξέλιξη θά ἔχει τραγικές συνέπειες γιά τό ἴδιο τό Πατριαρχεῖο καί συνακόλουθα γιά τήν Πανορθόδοξη ἐνότητα. Ἄλλά καί αὐτό ἀκόμη μπορεῖ νά συντελέσει, ὥστε νά ἐγερωθῶμε ἀπό τή ραστώνη τοῦ ἐφησυχασμοῦ καί νά ἀναλάβουμε ὅλοι μας, μικροί καί μεγάλοι, τίς εὐθύνες μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Εἶναι βέβαιο ὅτι θά προκληθεῖ πολὺς πόνος καί θλίψη, ἀλλά ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ γνωρίζει καί Αὐτή οἰκονομεῖ τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τό συμφέρον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀμωμήτου πίστεώς Του, τῆς ἀποστολικῆς καί πατερικῆς Ὁρθοδοξίας.

Θεσσαλονίκη, 18 Ἰουνίου 2012

Γιά τή Σύναξη Κληρικῶν καί Μοναχῶν

Ἄρχιμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου
Προηγούμενος Ἱ. Μ. Μεγ. Μετέωρου

Ἄρχιμ. Σαράντης Σαράντος
Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου,
Ἀμαρουσίου Ἀττικῆς

Ἄρχιμ. Γρηγόριος Χατζηνικολάου
Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Ἁγίας Τριάδος Ἄνω
Γατζέας Βόλου

Γέρων Εὐστράτιος Ἱερομόναχος
Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας Ἁγ. Ὁρους

Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός
Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Θεόδωρος Ζήσης
Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

**ΝΕΟΒΑΡΛΑΑΜΙΚΟ ΣΥΝΟΝΘΥΛΕΥΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ
ΚΑΝΟΥΝ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ***

του κ. Ἡρακλῆ Ρεράκη, Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

1. Στό ὄνομα τῆς δῆθεν πολυπολιτισμικότητας, τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (ΜτΘ) χάνει πλέον τόν ὀρθόδοξο προσανατολισμό του. Ἀντίθετα, θέτει ὡς εὐθύ στόχο μιά ἀνούσια συγκρητική (sic) θρησκευτικότητα, ἀναμιγνύοντας στοιχεῖα ἀπό πέντε Ἀνατολικές Θρησκείες (Ἰουδαϊσμό, Ἰσλαμισμό, Ἰνδουισμό, Βουδισμό, Κομφουκιανισμό) καί τρεῖς χριστιανικές διδασκαλίες, (Ὁρθοδοξία, Ρωμαιοκαθολικισμό καί Προτεσταντισμό).

2. Δέν ὑπάρχουν πλέον, στό ΜτΘ, ἡ πίστη, ἡ ἀναφορά στό Θεό, καθώς καί ἡ ἐν Χριστῷ θεμελίωση τοῦ τρόπου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

3. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός θεωρεῖται πλέον καί προβάλλεται στους μαθητές ὄχι ὡς Θεάνθρωπος, Σωτήρας καί Λυτρωτής, ἀλλά ὡς ἓνας ἀπλός δάσκαλος, δίπλα στό Μωάμεθ, τό Βούδα καί τόν Κομφούκιο.

4. Τό αἶτημα τοῦ σεβασμοῦ στήν ἑτερότητα αὐτοακυρώνεται καί γιά τούς χριστιανούς καί γιά τούς μή χριστιανούς μαθητές, μέ τήν ἐπιβολή μιᾶς ἀκατανόητης καί ἀντιπαιδαγωγικῆς πολυθρησκειακῆς διδασκαλίας, πού ἀλλοιώνει κάθε μορφῆς πίστη, ὀδηγώντας τά παιδιά σέ θρησκευτικό μηδενισμό. Σέ παιδιά πού, λόγω ἡλικίας, οὔτε κριτική σκέψη ἔχουν, οὔτε θρησκευτικές ἢ ἄλλες ἐμπειρικές δομές, προσφέρονται πολτοποιημένες θρησκευτικές πληροφορίες, μέσα ἀπό τήν ἐπιφανειακή καί ἀποσπασματική ταυτόχρονη παράθεση πολλῶν θρησκειακῶν γνώσεων, μέ βέβαιον ἐπα-

κόλουθο τήν ἀποδόμηση τῆς οἰκείας πίστεως τῶν μαθητῶν, τῆς πίστεως δηλαδή τῆς οἰκογένειας καί τοῦ εὐρύτερου περιβάλλοντός τους, καθώς καί τῶν στοιχείων πού τή συνοδεύουν, καί, συνακόλουθα, τή γενικευμένη θρησκευτική ὁμογενοποίηση.

5. Ἡ ἀποκόμιση ὑπαρξιακῶν καί ἠθικοκοινωνικῶν προτύπων μέσα ἀπό τό ΜτΘ ἐξανεμίζεται, σέ μιά περίοδο πού ἡ χώρα μας, εὐρισκόμενη σέ βαθύτατη πνευματική κρίση πέραν τῆς οικονομικῆς, τά ἔχει ἀνάγκη περισσότερο ἀπό ποτέ.

6. Τίθενται εὐθέως θέματα ἄνισης μεταχείρισης καί διακρίσεως μεταξύ ὀρθόδοξων καί ἀλλοδόξων ἢ ἀλλοθρήσκων μαθητῶν, διότι τό Πρόγραμμα Σπουδῶν (ΠΣ), ἐνῶ ἄρχισε ἤδη νά ἰσχύει πιλοτικά –καί γιά τούς ὀρθόδοξους καί γιά τούς ἀλλοδόξους μαθητές– σέ σχολεῖα τῆς χώρας, ἐντούτοις δέν ἐφαρμόστηκε πιλοτικά, οὔτε πρόκειται νά ἐφαρμοστεῖ στά σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων Μουσουλμάνων τῆς Θράκης.

7. Θεμελιακός παράγοντας γιά τήν ἐπιτυχία κάθε διδασκαλίας, ὡς γνωστόν, εἶναι ὁ δάσκαλος. Δεῖγμα τῆς κατεύθυνσης τῆς φιλοσοφίας τοῦ ΠΣ, ἀπέναντι στή θρησκεία τοῦ τόπου μας ἀποτελεῖ τό γεγονός ὅτι ὁ Ὁδηγός Ἐκπαιδευτοῦ (ΟΕ) προβλέπει σχετικά μέ τό δάσκαλο: «Δέν ὑφίσταται καμιά ἰδιαίτερη θρησκευτικοῦ χαρακτήρα προϋπόθεση γιά νά διδάξει ἓνας δάσκαλος τό ΜτΘ. Μᾶλλον ἀπενκαταῖς θά πρέπει νά θεωροῦνται τέτοιες προδιαθέσεις»¹.

8. Ἀναφέρεται ἀκόμη ὅτι «οἱ δάσκαλοι

* Ἀπό τό σύντομο Ὑπόμνημα τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἡρακλῆ Ρεράκη πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο μέ ἡμερομηνία 4.7.2012. Τό ἔκτενές Ὑπόμνημα, πού συνυπεδβλήθη, ἔχει ἔκταση 27 σελίδων. Ὁ τίτλος τοῦ ἐδῶ δημοσιευομένου ἀρθροῦ εἶναι δικός μας.

1. Ὁδηγός Ἐκπαιδευτικοῦ (ΟΕ), σ. 268-269.

στά σχολεία της σύγχρονης πολυπολιτισμικής κοινωνίας είναι σημαντικό, κατά την εκπαιδευτική διαδικασία, να αποστασιοποιούνται κατά το δυνατόν από τη θρησκεία στην οποία ενδεχομένως ανήκουν είτε πατροπαράδοτα είτε από επιλογή. Ένας άθρησκος ή άγνωστιστής ή αδιάφορος μπορεί να διδάξει με επιτυχία το ΜτΘ, όπως και ένας θρησκευόμενος. Αντίθετα, ένας ζη-

λωτής θρησκευόμενος έχει μάλλον εξασφαλισμένη την άπουχία².

Είναι φανερό, πέραν των άλλων, ότι αυτό το βρετανικού τύπου συνονθύλευμα θρησκευτικών γνώσεων μετατρέπει το ΜτΘ σε μία νεοβαρλααμική, γνωσιολογική και λογοκρατική θρησκευτικότητα, αποκομμένη από την εμπειρία και την πίστη καθώς και από τη Θεία Χάρη.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ – ΞΕΓΥΜΝΩΜΑ*

Γράφουν για το ΙΝΚΑ (Γενική Όμοσπονδία Καταναλωτών Ελλάδας) οι:
Γιώργος Λεχουρίτης Πρόεδρος, Γιάννης Άννουσάκης Άντιπρόεδρος,
Μπάμπης Δεληνταδάκης Γραμματέας

Α'

● Οί τέσσερις (4) στόχοι του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Σήμερα, ο Όλοκληρωτισμός επιβάλλεται στο επίπεδο της γλώσσας (μέ ειδικές εφαρμογές και σχεδιασμούς) με την απόκρυψη των νοημάτων του. Έτσι, τα απεχθή νοήματα του Ήλεκτρονικού Φακελώματος-Ξεγυμνώματος μετονομάστηκαν σε «Κάρτα του Πολίτη», «Κάρτα του Μετανάστη», «Ήλεκτρονική Συνταγογράφηση», «εϊκαζόμενη συναίνεση» στή «δωρεά σώματος», «έγκεφαλικός θάνατος», «πάταξη της φοροδιαφυγής», «άντιμετώπιση πανδημίας». Όταν όμως η πραγματική σημασία κάποιων όρων αποκαλύπτεται, ο Όλοκληρωτισμός έφευρίσκει νέους και αντικα-

θιστά τους παλιούς: έτσι ή «Κάρτα του Πολίτη», μετά τις κινητοποιήσεις του λαού, αντικαταστάθηκε με τη «Νέα Ταυτότητα» που σημαίνει ακριβώς το ίδιο!

Χρήσιμος, ιδιαίτερα απλός και κατανοητός από τον κάθε έναν, είναι ο όρισμός του Όλοκληρωτισμού, που είναι ή κατάργηση κάθε δικαιώματος (άκόμα και της ζωής), και ή κατάσχεση της εθνικής και προσωπικής περιουσίας (άποτελεσματικά και άθόρυβα). Είναι χαρακτηριστικό ότι κατάργηση των δικαιωμάτων του πολίτη ενισχύει την κατάσχεση της περιουσίας του και αντίστροφως.

Χρησιμοποιώντας ένα ad hominem έπιχείρημα, πρέπει να έχουμε πάντα υπόψη μας τους φορείς αυτών των απόψεων, τους ντίλερ

2. Όδηγός Έκπαιδευτικού (ΟΕ), σ. 268-269.

* Πρώτη δημοσίευση στο περιοδικό *Τρίτο Μάτι*, τ. 202, σσ. 38-41. Η «Π», λόγω στενότητας χώρου, θά δημοσιεύσει τό ενδιαφέρον άρθρο σε δύο μέρη. Θά προηγηθεί τό τμήμα του άρθρου που διαλαμβάνει τά περί ήλεκτρονικών ταυτοτήτων, λόγω επικαιρότητας. Νά σημειώσουμε πάντως, προς ένημέρωση των αναγνωστών, ότι επισήμως ή Έλληνική Άστυνομία, ή όποια, υποτίθεται, θά εκδώσει τίς νέες ταυτότητες, δέν γνωρίζει άκόμη (άρχές Σεπτεμβρίου) τίποτε. Μακάρι ό σχεδιασμός των νέων ταυτοτήτων νά μουχλιάσει στό χρονοντούλαπο.

των «νέων προϊόντων». Είναι οι ίδιοι που σκόπιμα όδηγησαν τή χώρα μας σέ αυτό που ζει σήμερα, είναι οι ήθικοι αυτούργοί των 2.500 αυτοκτονιών, τής συνολικά έθνικής ύποταγής, αυτοί και οι ύποβολεϊς τους! Αυτοί λοιπόν, όταν λένε «ήλεκτρονική διακυβέρνηση», «διαδικτυακή δημοκρατία» κτλ. έννουν και προγραμματίζουν τέσσερις στόχους:

1ος: Δημιουργία βάσεων δεδομένων (μία μόνο για τόν κάθε πολίτη) για νά καταγράφονται όλες οι πληροφορίες, τά γεγονότα και οι κινήσεις γύρω από αυτόν!

2ος: Ένοποίηση όλων των άριθμών (ΑΜΚΑ, ΑΦΜ, κτλ) και μετατροπή του πολίτη σέ Ένθρωποαριθμό.

3ος: Ένσωμάτωση τεχνολογίας παρακολούθησης από απόσταση στό Δελτίο Ταυτότητας.

4ος: Μεταφορά των παραπάνω πληροφοριών στό Διαδίκτυο.

● **Πώς ή «Κάρτα του Πολίτη» έγινε... «ταξιδιωτικό έγγραφο»! Έσκοτεινή πλευρά τής αποϋλοποίησης.**

Ξεκινάμε μέ τή διαπίστωση ότι τό Διαδίκτυο είναι άριστο για τήν διακίνηση τής πληροφορίας, αλλά τελείως άκατάλληλο για τή διαφύλαξη προσωπικών δεδομένων και επαγγελματικών άπορρητών. Συνεπώς, ό,τι διακινείται στό Διαδίκτυο μπορεί νά τό έχει άνετα, μέ μερικά κλικ και λίγες γραμμές κώδικα, νόμιμα ή παράνομα και σέ μαζικό επίπεδο, ό όποιοσδήποτε (τυχόν διεφθαρμένοι δημόσιοι ύπάλληλοι, έχθρικά κράτη, εταιρείες, χάκερς, κακοποιοί κτλ)!

Μόνον ό,τι ύπάρχει σέ ύλική μορφή έχει σαφώς μεγαλύτερη προστασία και είναι πρακτικά άδύνατο νά τό έχει κάποιος για όλο τόν πληθυσμό. Π.χ. κάποιος μπορεί νά μάθει παράνομα, μέ προσπάθεια και κίνδυνο, τά στοιχεϊα ύγείας ενός ασφαλισμένου, κλέβοντας τό διβλιάριό του, αλλά ποτέ τά στοιχεϊα όλων των ασφαλισμένων.

Κάθε τεχνολογία άποκτā συγκεκριμένες χρήσεις από τά όρια ασφαλείας τής. Έπως δέν ύπάρχει ή «ασφαλής πυρηνική ένέργεια» –δές Φουκουσίμα, Τσερνομπίλ και έκατοντάδες άνάλογα άτυχήματα– όπως δέν ύπάρχουν τά «ασφαλής μεταλλαγμένα», έτσι δέν ύπάρχει «ασφαλής Διαδίκτυο».

Τό INKA πληροφορήθηκε από ένα δελτίο τύπου του Έπουργείου Δημόσιας Τάξης ότι προγραμματίζουν τή σταδιακή άντικατάσταση των ταυτοτήτων μέ νέες, σέ μέγεθος πιστωτικής κάρτας. Τό INKA δέν έχει δέβεια κανένα πρόβλημα μέ τό ... μέγεθος ούτε μέ τή μορφή των ταυτοτήτων, αλλά ένδιαφέρεται για τά Κεκτημένα του Καταναλωτικού Κινήματος. Συγκεκριμένα για τά Κεκτημένα τής Έπιλογής, τής Ένημέρωσης, τής Έκπροσώπησης και τής Ασφάλειας, που θέλουν νά καταργήσουν μέ τό Έλεκτρονικό Φακέλωμα–Έεγύμνωμα του πολίτη. ΈΟ,τι προωθεί τούς προαναφερθέντες Τέσσερις (4) Στόχους στερεί πολλά, έως όλα, τά δικαιώματά μας.

Έσχεδιαζόμενη έκδοση των «νέων ταυτοτήτων» είναι άνασφαλής και νομικά άσαφής. Λέγεται ότι θά άναγνωρίζεται και ως ταξιδιωτικό έγγραφο, στό πλαίσιο υιοθέτησης και έφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) 2252/2004 του Συμβουλίου τής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα μέ αυτόν τόν κανονισμό καθιερώνονται πρότυπα για τά χαρακτηριστικά ασφαλείας και τή χρήση βιομετρικών στοιχείων στά διαβατήρια και τά ταξιδιωτικά έγγραφα των κρατών–μελών και άναλύονται τά τεχνικά χαρακτηριστικά των διαβατηρίων. ΈΟ κανονισμός άναφέρει ότι συνιστā δοήθημα τεκμηρίωσης και δέν δεσμεύει καν τά κοινοτικά όργανα, συνεπώς ή κάθε κυδέρνηση μπορεί νά υιοθετήσει τίς δικές τής προδιαγραφές. Έδω όμως κανείς δέν μιλάει για ταυτότητες που είναι διαφορετικές από τά διαβατήρια.

Για όλα αυτά τό INKA έστειλε ύπόμνημα

–αίτημα πληροφόρησης– στά αρμόδια ύπουρ-
γεΐα Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και
στήν Ἀρχή Προστασίας Δεδομένων Προσω-
πικοῦ Χαρακτήρα, ὅπου ζητᾶ τό νομοθετι-
κό πλαίσιο και τά πλήρη προγραμματιζό-
μενα τεχνικά και λοιπά χαρακτηριστικά τῆς
«νέας ταυτότητας». Ζητᾶ ἀκόμα, ἀκροθιγῶς,
και τό προγραμματιζόμενο κόστος τῶν «νέ-
ων ταυτοτήτων», τούς πόρους ἀπό τούς ὁποί-
ους θά ἀντληθεῖ τό κόστος, καθὼς και τούς
ἀναδόχους και τή διαδικασία ἐπιλογῆς τους.

Τά ... λεφτά εἶναι πολλά και ἤδη ἔχει ἀ-
ρχίσει ὁ συνωστισμός τῶν ἐταιρειῶν. Τό IN-
KA ἀπό τώρα καταθέτει και ἕναν πρόσθετο
λόγο ἀπόκρουσης τῶν «νέων ταυτοτήτων»:
τό ὑψηλό κόστος! Τή στιγμή πού δέν δίδον-
ται χρήματα για τούς καρκινοπαθεῖς μέ ἀ-
ποτέλεσμα πόνος και θάνατος, δέν ἐπιτρέπε-
ται νά διοχετεύονται χρήματα ἀπό Ἑλλάδα
ἢ ΕΕ στίς «νέες ταυτότητες», «Κάρτα τοῦ
Πολίτη» και λοιπές ἀνοησίες! Αὐτά τά χρήμα-
τα πρέπει νά δοθοῦν για τούς καρκινοπαθεῖς.

**Τέλος τό INKA ἐπαναλαμβάνει ὅ,τι ἔχει
πεῖ και τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2010: «καλεῖ ἀπό
τώρα τούς πολίτες σέ ἐτοιμότητα ἄν χρεια-
στεῖ, για νά μὴν παραλάβουν τέτοιες κάρτες,
μέ βάση τό Ἑλληνικό Σύνταγμα και τίς δια-
κηρύξεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου».**

● **Ἡ ἐνοχοποίηση τοῦ λαοῦ και ἡ συ-
ναίνεση τοῦ θύματος**

*«τόν ἔνοχο τόν ξέρουμε!
και εἶναι γνωστή ἡ αἰτία»*

Γιάννης Ρίτσος

Ἡ «συναίνεση τοῦ θύματος» εἶναι μιὰ
τεχνική πού χρησιμοποιεῖται αὐτή τή στιγ-
μή, για νά δεχθεῖ ὁ Ἑλληνικός Λαός τήν
καταπίεση τοῦ Ἡλεκτρονικοῦ Φακελώμα-
τος–Ξεγυμνώματος και τή φτώχεια και χρη-
σιμοποιήθηκε στίς ἀνάλογες χρονικές στιγ-
μές και σέ ἄλλες χῶρες, πρὶν ἀπό τήν κα-
τάληψη ἀπό τό ΔΝΤ. Για παράδειγμα, πρὶν

τήν εἴσοδο τοῦ ΔΝΤ στή Ρωσία, οἱ τηλεο-
ράσεις κατά κόρον ὑπενθύμιζαν «τά ἐγκλή-
ματα τοῦ Σταλινισμού» ἐνοχοποιώντας ἔτσι
τόν ρωσικό λαό, για ἄλλο ἄσχετο λόγο, και
δημιουργοῦσαν αὐτό πού ὀνομάζεται «συ-
ναίνεση τοῦ θύματος».

Στήν ἀντίστοιχη περίοδο στήν Ἑλλάδα
συνέβαιναν –τουλάχιστον– τά ἑξῆς παρόμοια:

α) Μέρος τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας κατηγο-
ροῦσε τόν Ἑλληνικό Λαό σάν διεφθαρμένο.

β) Κυκλοφοροῦσαν χιλιάδες μείλ στό
διαδίκτυο μέ ὑβριστικό περιεχόμενο για τόν
Ἑλληνικό Λαό («Τόν ξέρετε τόν Σπύρο;»,
«Ἐσύ πού ἦσουν, Ἑλληναρά;» κτλ).

γ) «Μ» ΚΟ ἀναρτοῦσαν μαζικά, ὑψη-
λοῦ κόστους και αἰσθητικῆς ἀφίσες μέ κε-
ντρικό σύνθημα «Οἱ μέρες τῆς εὐημερίας
[σας] εἶναι μετρημένες».

Ἐ Ὁλοκληρωτισμός γίνεται πιό εὐκο-
λος, ἄν ἐπιτευχθεῖ πρῶτα τό θῦμα νά ἔχει
μειωμένη αὐτοεκτίμηση, για νά συναινεῖ
στήν καταπίεσή του! Ἐπὶ τήν ἐποχή τοῦ
Ἐλευθερίου ἐφαρμόζεται ἡ ἴδια τεχνική, μέ
τήν περίφημη ἐπιγραφή «Ἡ Ἐργασία Ἐπε-
λευθερώνει», πού ὑπῆρχε στήν εἴσοδο τοῦ
στρατοπέδου. Σήμερα κατηγοροῦν τόν Ἑλλη-
νικό Λαό σάν «λαμόγιο, κοπρίτη και ρα-
τσοιστή», τό ἴδιο και τόν Ἰρλανδικό. Ἐ κοι-
νός ὑποβολέας ὀρίζει νά εἰπωθεῖ στόν Ἑλλη-
νικό Λαό «μαζί τά φάγαμε», και στόν Ἰρλαν-
δικό Λαό «ὄλοι συμμετείχαμε στό πάρτυ»!

Τό ἰδεολογικό και ἐπικοινωνιακό «προπο-
παλήκαρο» τοῦ γερμανικοῦ Ναζισμού, Γιό-
ζεφ Πάουλ Γκέμπελς, ἔλεγε ὅτι μέ δύο τρό-
πους ἐλέγχεις τόν λαό: Μέ τόν φόβο και μέ
τή δημιουργία αἰσθημάτων ἐνοχῆς. Οἱ Γερμα-
νοὶ ναζιστές (οἱ ἄεργοι, ἀνεπάγγελτοι, κακο-
ποιοί) πρόβαλλαν τόν ἑαυτό τους σάν πρό-
τυπο ἠθικῆς. Στήν Πρώτη Κατοχή 1941-
1944 μάλιστα τύπωναν και ἀφίσες, στήν Ἑλ-
λάδα, πού ἔγραφαν ὅτι δίνουν τόν ἀγώνα
κατά τῶν μαυρογοριτῶν, ἐνῶ ἦταν γνωστό
ὅτι οἱ μαυραγορίτες ἦταν στενοὶ συνεργά-

τες τους! Παράλληλα αποκαθιστούσαν τήν «ἠθική τάξη» σέ κάθε εὐκαιρία: ὅπως στούς σαλταδόρους, πού ὅταν «κλέβανε» ἓνα καρβέλι ψωμί, λειώνανε ἐπί τόπου τό κεφάλι τους κάτω ἀπό τή ρόδα τοῦ αὐτοκινήτου! Σήμερα κάποιοι «τίμοι» Βορειοευρωπαῖοι ἐξαγοράζουν καί ἐκβιάζουν πολιτικούς, πουλᾶνε ὑπερτιμημένα τά σαράβαλά τους καί σπρώχνουν τά διατροφικά τους σκουπίδια στόν Εὐρωπαϊκό Νότο, ἐνῶ ἐταιρεῖες τους χρησιμοποιοῦν κονδύλια γιά νά δωροδοκήσουν. (Κοίτα ποιοί κατηγοροῦν τόν Ἑλληνικό Λαό, κοίτα τούς συνεργάτες τους!)

“Ὅσο γιά τόν λαό ἀρκεῖ νά τούς ἐπιστρέψει τίς κατηγορίες καί ἀπερίσπαστος νά ἀσχοληθεῖ μέ τήν προστασία τῆς Ζωῆς, τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Περιουσίας του, μέχρι τήν Ἀπελευθέρωσή του!

● Ὑπάρχει καί αὐτή ἡ Εὐρώπη

Στήν Ἀγγλία δραστηριοποιεῖται ἡ ὀργάνωση NO2ID κατά τοῦ Ἡλεκτρονικοῦ Φακέλωματος-Ξεγυμνώματος τῶν πολιτῶν.

Αὐτή ἡ ὀργάνωση, κατάφερε μετά ἀπό ἰσχυρό ἀγῶνα καί πίεση νά ἀποσυρθεῖ ἡ βρετανική «Κάρτα τοῦ Πολίτη», ἐνῶ σέ ὅσους τίς εἶχαν μοιράσει ἐπιστράφηκαν πίσω!

Ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας εἶχε δεσμευτεῖ ὅτι θά ἀποσύρει τίς «νέες ταυτότητες» καί ἔτσι ἔκανε. Σημαντικό εἶναι ὅτι στήν Ἀγγλία ἐπικαλέσθηκαν καί οἰκονομικούς λόγους καί μιά τεράστια καμπάνια ἐνάντια στό φακέλωμα-ξεγύμνωμα.

Σήμερα ἡ ὀργάνωση NO2ID παλεύει γιά νά ἀποσυρθεῖ τό φακέλωμα καί ἡ «Κάρτα τοῦ Μετανάστη» (ἐδῶ κάποιοι «ἀντι»ρατιστές τί κάνουν;) Ἐπίσης ἀγωνίζεται γιά τήν κατάργηση τῆς καταγραφῆς τῶν διομετρικῶν στοιχείων ἀπό τά διαβατήρια καί ὅπου ἄλλοῦ ὑπάρχουν. Μέ αὐτή τήν ὀργάνωση τό INKA ἀποκτᾶ ἐπαφή καί συνεργασία.

Αὐτή εἶναι ἡ Εὐρώπη τῶν πολιτῶν καί τῶν κοινωνικῶν ἀγῶνων! Τό ἠλεκτρονικό φακέλωμα-ξεγύμνωμα δέν θά περάσει πουθενά!

(Στό ἐπόμενο τεῦχος τό Β΄ καί τελευταῖο Μέρος)

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

ΜΕ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ 1940*

τοῦ κ. Βασιλείου Κόκκινου, ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου

Ἡ σημερινή ἐθνική ἐπέτειος εἶναι ἱερή. Ἡ ἀνάγκη διατηρήσεως τῆς μνήμης τῶν συντελεστῶν τοῦ ἔπους τοῦ 1940 καθίσταται ἱστορικῶς ἐπιβεβλημένη. Πολλοί ἀπό τούς σημερινούς νέους ἀγνοοῦν τά ἱστορικά γεγονότα. Ἐνῶ ὑπάρχουν καί ἐλάχιστοι πού τά συγχέουν.

Παλαιότερα, σέ δειγματοληπτικές ἐρευνες τηλεοπτικῶν καί ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, ὅπου οἱ δημοσιογράφοι ρωτοῦσαν τούς νέους γιά τή σημασία τῆς ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, οἱ ἐρωτώμενοι ἀπαντοῦσαν ἀορίστως ὅτι ἑορτάζουμε τήν ἀπελευθέρωσή μας ἀπό τούς Τούρκους!

* Ἀπό τήν ἐφημ. Ἀξία, 28.10.2011, σ. 3 καί 19.

Γιά τήν παράλειψη τῆς ἱστορικῆς ἐνημερώσεως ὄλων τῶν νέων, εὐθύνη ἔχει πρωτίστως ἡ Πολιτεία, διότι δέν ὑποχρεώνει τούς διδασκάλους καί καθηγητές νά ἀναπτύσσουν κατάλληλες ἐνημερωτικές διαλέξεις στά σχολεῖα. Εὐθύνη ὅμως ἔχουν καί οἱ ἴδιοι οἱ ἐκπαιδευτικοί, διότι δέν θεωροῦν ὑποχρέωσή τους τήν ἐνημέρωση αὐτή, τήν ὁποῖαν παλαιότεροι συνάδελφοί τους εἶχαν ὡς πρότιστο καθήκον.

Τέλος, εὐθύνη ἔχουν καί οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ΜΜΕ, γιατί δέν ὀργανώνουν τά κατάλληλα ἐνημερωτικά ἀφιερῶματα γιά τά γεγονότα τοῦ 1940, καθὼς καί γιά τούς πρωταγωνιστές καί τούς ἥρωες τούτων. Ἄλλά ἀσχολοῦνται, συνήθως, μέ ἐπίκαιρα θέματα καί –τό χειρότερο– κρίνουν τά ἱστορικά

γεγονότα δάσει τῶν πολιτικῶν ἰδεολογιῶν τους καί ὄχι δάσει τῆς πραγματικότητας.

Μόνον ὅσοι ἔζησαν τήν ἐποχή ἐκείνη μποροῦν νά ἐξηγήσουν γιατί ὁ ἑλληνικός λαός προεκάλεσε τότε τό θαυμασμό ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητας, μέ τή γενναιότητά του, τή φιλοπατρία του καί τή ἀγάπη του πρὸς τήν ἐλευθερία. Μύριες οἱ προκλήσεις τῆς Ἰταλίας κατά τῆς Ἑλλάδος, τό θέρος τοῦ 1940. Ἄπειρες οἱ προπαγανδιστικές παραποιήσεις τῶν γεγονότων. Ὁ Μουσολίνι ἐπίστευε πὼς μέ ὅλα αὐτά θά ἔχει καταποθήσει τούς Ἕλληνες καί τήν ἡγεσία τους καί δέν θά εἶχαν τήν τόλμη νά ἀρνηθοῦν τό τελεσίγραφό του, πού θά ἐπιδιδόταν στίς 3.00 τό πρωῖ.

Ἄλλά ὁ τότε κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος,

Ἡ θεϊκή χαρά ἔρχεται μέ τό δόσιμο!

- Γέροντα, κάθε ἄνθρωπος πού ζῆ κατά Θεόν ἔχει πνευματική χαρά;
 - Φυσικά! Γιά νά χαίρεται κανεῖς ἀληθινά, πνευματικά, πρέπει νά ἀγαπάη καί, γιά νά ἀγαπάη, πρέπει νά πιστεύη. Δέν πιστεύουν οἱ ἄνθρωποι καί γι' αὐτό δέν ἀγαποῦν, δέν θυσιάζονται καί δέν χαίρονται. Ἄν πίστευαν, θά ἀγαποῦσαν, θά θυσιάζονταν καί θά χαίρονταν. Ἄπό τήν θυσία δγαίνει ἡ μεγαλύτερη χαρά.
- Γέροντα, χαίρεσαι, ὅταν ἀγαπᾷς;
 - Ὅχι, ἀνάποδα τό εἶπες! Ὅταν ἀγαπᾷς, χαίρεσαι. Καί ὅταν αὐξηθῆ ἡ ἀγάπη, τότε ὁ ἄνθρωπος δέν ζητάει τήν χαρά γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά θέλει νά χαίρονται οἱ ἄλλοι.
- Δηλαδή, Γέροντα, ἡ χαρά ἀπορρέει ἀπό κάπου, ἐνῶ ἡ ἀγάπη ὑπάρχει ἀπό μόνη της;
 - Ἔτσι εἶναι· ἡ ἀγάπη ὑπάρχει ἀπό μόνη της, ἐνῶ ἡ χαρά πηγάζει ἀπό τήν ἀγάπη. Ὅταν δίνης τήν ἀγάπη, τότε ἔρχεται ἡ χαρά. Δίνει ἀγάπη ὁ ἄνθρωπος καί δέχεται χαρά· ἀνταμείβεται δηλαδή μέ τήν χαρά πού νιώθει. Βλέπεις, κάποιος παίρνει ἕνα πράγμα πού τοῦ δίνουν καί χαίρεται γι' αὐτό τό ἕνα. Ἄλλος τά δίνει ὅλα καί χαίρεται γιά ὅλα. Ἡ χαρά πού νιώθει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν παίρνη, εἶναι χαρά ἀνθρώπινη. Ἐνῶ ἡ χαρά πού νιώθει, ὅταν δίνη, εἶναι θεϊκή. Ἡ θεϊκή χαρά ἔρχεται μέ τό δόσιμο!

Ἄπό τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἁγιορείτου *Λόγοι Ἐ, Πάθη καί Ἀρετές*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 2006, σ. 300.

Ἰωάννης Μεταξᾶς, τόν ὁποῖον φρουροῦσε μόνον ἕνας χωροφύλακας, δέχθηκε τόν Ἰταλό πρέσβυ στό ἀπλό σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ του, μέ τή νυκτερινή του περιβολή, καί ὅταν ἀνέγνωσε τό τελεσίγραφο, εἶπε: «Ὡστε, λοιπόν ἔχουμε πόλεμο!». Ὁ Ἰταλός πρέσβυς αἰσθάνθηκε δέος ἐνώπιον τοῦ ἡγέτου, πού ἀρνήθηκε νά ὑποκύψει. Ἀργότερα δέ ἔγραψε, πώς ἔτρεφε μεγάλο σεβασμό πρὸς τήν προσωπικότητά του.

Τότε ἡ Ἑλλάδα δέν εἶχε ἐπιδοτήσεις τῆς Ε.Ε., οὔτε ἄλλες εἰσροές πλούτου. Οἱ Ἕλληνες ἦσαν αὐτάρκεις σχεδόν, μέ τά προϊόντα τοῦ τόπου τους. Ὅλοι ἦσαν ἀφοσιωμένοι στήν ἐργασία τους. Μέ τή χρηστή διοίκηση πού εἶχαν, ἡ Ἑλλάδα κατόρθωσε, ὄχι μόνον νά ἀντιμετωπίσει τήν κρίση τῶν ἐτῶν 1929-1932, ἀλλά καί νά ἐξοπλισθεῖ μέ ὀρειβατικό καί βαρῦ πεδινό πυροβολικό, διά τῶν ὁποίων ἀπέκρουσε τούς ξένους εἰσβολεῖς. Ἀλλά καί διά τῶν ὀχυρῶν τῆς γραμμῆς Μεταξᾶ, στά ἑλληνοβουλγαρικά σύνορα, πού ἦσαν πρότυπο τεχνικῆς τελειότητος.

Οἱ Ἕλληνες ἀγωνίσθηκαν κατά τοῦ ἝΑξονος, περισσότερο ἀπό ὅλους τούς ἄλλους εὐρωπαϊκούς λαούς, πλὴν τῶν Ρώσων. Συγκεκριμένως, ἡ Ἑλλάδα πολέμησε ἐναντίον τῆς Ἰταλίας καί τῆς Γερμανίας ἐπὶ 219 ἡμέρες. Ἐνῶ ἡ Νορβηγία 61, ἡ Γαλλία 43, ἡ Πολωνία 30, τό Βέλγιο 18, ἡ Ὀλλανδία 4, ἡ Γιουγκοσλαβία 3 καί ἡ Τσεχοσλοβακία μέ τή Δανία κατελήφθησαν σέ 1 ἡμέρα.

Τό τίμημα τῆς δόξης τῆς Ἑλλάδος στόν πόλεμο ἐκεῖνο ἦταν βαρῦτατο. Ἡ χώρα μας τῶν 7.500.000 κατοίκων τότε, εἶχε 500.000 νεκρούς. Δηλαδή τό 12% περίπου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ἐνῶ ἡ ΗΠΑ, μέ πληθυσμό 170.000.000 κατοίκων, στόν πόλεμο ἐναντίον τῆς Γερμανίας καί τῆς Ἰαπωνίας ἔχασαν μόνον 658.000 στρατιῶτες.

Τή γενναιότητα καί αὐτοθυσία τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνεγνώρισαν ὅλοι οἱ ἡγέτες καί αὐτός ὁ Χίτλερ. Τόσον κατά τήν ὁμιλία

του πρὸς τόν γερμανικό λαό τήν 4-5-1941, ὅσο καί μέ ὅσα εἶπε στή φίλη του καλλιτέχνη Λένι Ρίφενσταλ, ἡ ὁποία καί τά ἀναφέρει στή σχετική αὐτοβιογραφία τῆς. «Ἀπό ὅλους τούς ἀντιπάλους πού ἀντιμέτωπισε ἡ Γερμανία», εἶπε, «μόνο ὁ Ἕλληνας στρατιώτης πολέμησε μέ αὐτοθυσία, συνθηκολόγησε δέ μόνον ὅταν δέν μποροῦσε νά συνεχίσει καί ἡ ἀντίστασή του δέν εἶχε νόημα. Ὁ ἑλληνικός λαός ἀγωνίσθηκε τόσο γενναῖα, ὥστε καί αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ του δέν μποροῦν νά ἀρνηθοῦν τήν ἐκτίμησή πρὸς αὐτόν».

Στίς 10 Νοεμβρίου 1940, 18 διανοούμενοι, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Κ. Παλαμᾶς, ὁ Σ. Μελάς, ὁ Ἄγγ. Σικελιανός, ὁ Γ. Δροσίνης, ὁ Σ. Σκίππης, ὁ Ν. Βέης, ὁ Κ. Παρθένης, ὁ Κ. Οὐράνης, ὁ Μιλτ. Μαλακάσης, ὁ Γρ. Ξενόπουλος κ.ἄ., ζητοῦσαν ἀπό τούς διανοούμενους ὅλου τοῦ κόσμου «τήν ἐπανάσταση τῶν συνειδήσεων γιά ἕναν καινούριο, πραγματικό Μαραθῶνα».

Συγχρόνως, ἄλλοι 34, νέοι τότε, συγγραφεῖς τῆς Ἑλλάδος, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Ἡλ. Βενέζης, Νικ. Βρεττάκος, Ὁδ. Ἐλύτης, Γεώργ. Θεοδοκᾶς, Ἀλκ. Θρούλος, Μ. Καραγάτσης, ὁ Ἄ. Πανσέληνος ὁ Κλ. Παράσχος, ὁ Γ. Σεφέρης, ὁ Ἄγγ. Τερζάκης καί ὁ Ἐμμ. Χουρμούζιος, μέ μανιφέστο τους διεκήρυσσαν ὅτι ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος εἶναι μιά μάχη παγκόσμια καί ὅτι ὁ ἑλληνικός στρατός εἶναι μιά προφυλακὴ τῶν ἐθνῶν στόν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς καινούριας μορφῆς σκλαβιάς. Καί προσέθεταν: «Τό ἔμβλημα μας εἶναι τό ἴδιο μέ αὐτό τῶν προγόνων μας τοῦ 1821: “Ἐλευθερία ἢ Θάνατος”»!

«Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Γῆς ἔλαβαν ἀπό τούς Ἕλληνες τό δίδαγμα, ὅτι καί μιά μικρὴ ἀκόμη χώρα, μπορεῖ νά φέρει ἀποτελεσματικὴ ἀντίσταση στίς ἐπιθέσεις τοῦ ἝΑξονα, ἂν στρατός καί λαός ἔχουν γροανιτώδη θέληση καί ἀδάμαστη ἀποφασιστικότητα.

Ἡ σπουδαιότερη, ὅμως, συνέπεια τῆς ἀντίστασης τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ σημαντι-

κή καθυστέρηση των Γερμανών στην επίθεσή τους κατά της Ρωσίας γεγονός που είχε άμεση και μοιραία επίπτωση στην έκβαση του πολέμου. Γιατί έδωσε πολύτιμο χρόνο στους Ρώσους και τους Αμερικανούς να συμπληρώσουν την προετοιμασία της πολεμικής μηχανής τους. Νά αυξήσουν την παραγωγή των έργοστασίων πολεμικού υλικού και νά εξοπλιστούν. Ανακούφισε την Αγγλία από τή φοβερή πίεση των Γερμανών. Και, τό σπουδαιότερο, εμπόδισε τους Γερμανούς νά φθάσουν στή Μόσχα πριν από τήν έλευση του χειμώνα, όπως είχαν σχεδιάσει. Τοῦτο όμολόγησε και αυτός ό Χίτλερ στην αφήγησή του προς τή Λένι Ρίφενσταλ.

Ο Στάλιν, αναγνωρίζοντας τή συμβολή των Έλλήνων στην έκβαση του πολέμου, είπε: «Λυπᾶμαι διότι γηράσκω και δέν θά ζήσω πολύ νά εὐγνωμονῶ ἕναν λαό, του οποίου ἡ αντίσταση ἔκρινε τήν έκβαση του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου». Ο Ντέ Γκὼλ μέ δάκρυα στά μάτια είπε: «Αδύνατον νά δώσω τό πρέπον εὖρος τῆς εὐγνωμοσύνης που αισθάνομαι για τήν αντίσταση του λαού και των ἡγετῶν τῆς Ελλάδος». Ο Τσῶρτσιλ, ό όποιος τήν ἡμέρα τῆς κηρύξεως του πολέμου ὑποσχόταν στην Ελλάδα συμμετοχή στους καρπούς τῆς νίκης, λέγοντας, σέ συγχαρητήριο τηλεγράφημά του προς τόν Ἰωάννη Μεταξᾶ, μεταξύ ἄλλων, ότι «θά μοιρασθοῦμε, τήν κοινή νίκη», ἔγραφε χαρακτη-

ριστικά: «Ἡ λέξη “ἡρωϊσμός” φοβᾶμαι ότι δέν ἀποδίδει στό ἔλαχιστο τίς πράξεις αὐτοθυσίας των Ἑλλήνων, που ἦταν καθοριστικός παράγων τῆς ἐκβάσεως τῆς μάχης των ἔθνων για τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία και ἀξιοπρέπεια». Ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ Ροῦσβελτ, ἔλεγε: «Ἡ ἀσύλληπτος ἀντίσταση των Ἑλλήνων ἀποτελεῖ κοσμοϊστορικό ὄροσημο, που δέν θά πρέπει ποτέ νά ξεχνοῦν οἱ ἡγέτες και οἱ λαοί στόν πλανήτη μας».

Τό ἐλθισμόνησαν, ὅμως, σχεδόν ὅλοι οἱ ἡγέτες των ΗΠΑ ἀλλά και των χωρῶν τῆς Εὐρώπης, οἱ όποιοι μεταχειρίζονται σήμερα τόν ἑλληνικό λαό ὡς ὑπεύθυνο για ὅσα ἔπραξαν οἱ πολιτικοί του, μέ τους όποιους αὐτοί συνηλλάγησαν.

Οἱ ἡγέτες των δεκαετιῶν του '30 και του '40 ἦσαν γνήσιοι Ἑλληνες. Ἦτο ἀδιανόητο, ἄλλα νά λέγουν στό λαό και ἄλλα νά πράττουν. Ο σημερινός –κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος– ἡγέτης τῆς χώρας (σημ. «Π»: ἔννοεῖ τόν Γιώργο Παπανδρέου), ὑπεσχέθη στό Λαό ἐξασφάλιση των μισθῶν και συντάξεων, διά χορηγήσεως ἀυξήσεως ἴσης προς τό ποσοστό του πληθωρισμοῦ, και μετά τίς ἐκλογές τόν παρέδωσε στην τρόικα και τό ΔΝΤ μέ συνεχεῖς περικοπές μισθῶν και συντάξεων και ζοφερότατο τό μέλλον.

Ἡ ἀπάτη αὐτή εἰς βάρος ἑνός ἀξίου, ἀγνοῦ και εὐπίστου λαοῦ εἶναι πρωτοφανής στην Ἱστορία και δέν εἶναι δυνατόν, οὔτε ἐπιτρέπεται, νά μείνει ἀτιμώρητη.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἡ ἀποδόμηση τῆς Παιδείας μέσα ἀπό τό Παιδαγωγικό Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης Α.Π.Θ.

Ἀγαπητή Παρακαταθήκη,
Μέ πολύ κόπο, διάβασμα και θυσίες πέ-

τυχα τήν εἰσαγωγή μου στό Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης του Α.Π.Θ. και ξεκινώντας μέ ὄρεξη τό ταξίδι μου προς

τή Γνώση, διαπίστωση με λύπη και απογοήτευση μιά στροφή και έμμογή του μεγαλύτερου μέρους του γνωστικού αντικείμενου τής Σχολής γύρω από τον άξονα «διαπολιτισμικότητα και αντιρατσισμός».

Ποιά είναι ή σημασία του όρου «αντιρατσιστική εκπαίδευση»; Στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Έκπαίδευσης δηλαδή θεωρούν ότι ή επίσημη παιδεία-εκπαίδευση του κράτους είναι ρατσιστική; Και άρα πρέπει να απέμπολήσουμε όσα μάς δίδαξε τό σχολείο και να «έντρυφήσουμε» τώρα στην αντιρατσιστική εκπαίδευση;

Τί σημαίνει διαπολιτισμικότητα-πολυπολιτισμικότητα; Και γιατί έστιάζουν τό ενδιαφέρον τους σχεδόν αποκλειστικά σ' αυτά;

Ένεξέλεγκτη είσοδος λαθρομεταναστών στή χώρα μας μήπως είναι ένα οργανωμένο σχέδιο κάποιων πού αποσκοπεί στην αλλοίωση τής εθνικής μας συνοχής, τής εθνικής μας παιδείας και του πολιτισμού μας; Έπομένως θά πρέπει να προσαρμοστεί τό εκπαιδευτικό σύστημα τής χώρας στις ανάγκες τους και στις απαιτήσεις τους άγνωστων τά δικαιώματα και τίς ανάγκες των Έλλήνων πολιτών;

Είναι πολύ λυπηρό τό γεγονός ότι σχεδόν σε όλα τά άνώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα έχουν πιάσει τά «πόστα» έθνομηδενιστές και άνθέλληνες πού προσπαθούν να έδραιώσουν τήν «Νέα τάξη πραγμάτων». Λαοί, φυλές και γλώσσες πρέπει να όμογενοποιηθούν στην χοάνη τής παγκοσμιοποίησης. Μέ τό παραμύθι του «αντιρατσισμού και τής πολυπολιτισμικότητας» να γίνουμε ό νεοταξικός χυλός, ζαλισμένο κοπάδι, πού θά ακολουθεί πειθήνια τον «Μεγάλο Άδελφό».

Έτσι τίθεται στό περιθώριο ή Έστορία, ή Φιλοσοφία, ή Ψυχολογία, ή Κοινωνιολογία, ή Άνθρωπολογία και άλλες έπιστήμες πού άποτελούν αντικείμενα άπαραίτητα για

τήν άνθρωπιστική μόρφωση, τήν καλλιέργεια και τή γενικότερη κατάρτιση των μελλοντικών δασκάλων.

Μολονότι σε όλα σχεδόν τά μαθήματα του Παιδαγωγικού Δημοτικής Έκπαίδευσης άσκειται δριμεία κριτική προς τή Δευτεροβάθμια Έκπαίδευση κατηγορώντας την για τήν προώθηση συγκεκριμένων ιδεών μέσω τής στείρας απομνημόνευσης, του άκριτου παπαγαλισμού και βερμπαλισμού δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο άδουλα, πειθήνια, παθητικά άτομα, ώστόσο παρατηρείται μιά παρόμοια στάση και συμπεριφορά μέσα στα πανεπιστημιακά έδρανα του Παιδαγωγικού Δημοτικής Έκπαίδευσης. Προωθείται δηλαδή μιά συγκεκριμένη κατεύθυνση, μιά προπαγάνδα από τή μιά πλευρά ενάντια σε κάθε τί έθνικό, θρησκευτικό και από τήν άλλη μιά έντονη λατρεία για τήν προάσπιση και υπεράσπιση των δικαιωμάτων των άλλοδαπών και τής διαφορετικότητας πάνω σε κάθε επίπεδο και τομέα (θρησκευτικό, έθνικό, πολιτικό, πολιτιστικό, κοινωνικό, γενετικού προσανατολισμού).

Άγνωστων όμως όλοι αυτοί οι νεοεποχίτες ότι στην πατρίδα μας, χάρη στην βαθιά ριζωμένη Όρθόδοξη συνείδησή μας, ποτέ δεν υπήρχαν ρατσιστικές τάσεις όπως σε άλλες χώρες, αλλά ό κάθε άλλοδαπός ή άλλόθρησκος ως πρόσωπο πλασμένο κατ' εικόνα Θεού γίνεται σεβαστός και αποδεκτός. Μήπως οι ίδιοι, οι αποκαλούμενοι «αντιρατσιστές», άδικώντας τή δική τους πατρίδα, γίνονται «ρατσιστές» εις βάρος του έλληνικού λαού;

Μέ συγκεκριμένα λοιπόν μαθήματα δάλλουν εναντίον τής πατρίδας άμφισβητώντας ευθέως και από καθέδρας τή συνέχεια του έλληνικού έθνους και θεωρώντας το άπλά ως ένα σύγχρονο δημιούργημα του Διαφωτισμού με άφορμή τή Γαλλική Έπανάσταση. Έπίσης δεν άναγνωρίζουν τή Γενοκτονία των Ποντίων και άκόμη συγγέουν

τούς Ἀρβανίτες μέ τούς Ἀλβανούς. Προβάλλουν ψευτοδιλήμματα τοῦ τύπου ἄν ἦταν Ἑλληνες οἱ ἀγωνιστές τῆς Ἐπανάστασης πού δέν μιλοῦσαν Ἑλληνικά ἢ ἄν οἱ παπικοί Ἑλληνες κάτοικοι τῆς Σύρου εἶναι ὄντως Ἑλληνες. Προβάλλουν καί προωθοῦν τά προγράμματα τῆς κας Δραγώνα στή μειονότητα τῆς Θράκης εἰρωνευόμενοι τούς Ἑλληνες δασκάλους, πού μέ θυσίες καί κινδύνους ὑπηρετοῦν στά μειονοτικά σχολεῖα στή Θράκη κάνοντας τό αὐτονόητο, νά διδάσκουν δηλαδή σέ Ἑλληνες πολίτες τήν ἑλληνική γλῶσσα, παιδεία καί πολιτισμό. Διοργανώνουν συχνά ἀντιρατσιστικά φεστιβάλ καί στηρίζουν ἐκδηλώσεις πού ὑπερασπίζονται τήν ὁμοφυλοφιλία. Αὐτές εἶναι οἱ «ἀξίες» πού πρέπει νά μεταδώσουν οἱ δασκαλοὶ στοὺς μαθητές;

Μέ αὐτόν τόν τρόπο στοχεύουν στό νά δημιουργήσουν ἄτομα χωρίς παρελθόν, χωρίς ἱστορία, χωρίς αὐτοσυνειδησία, χειραγωγούμενα εὐκόλα ἀπό ὅποιονδήποτε, ἔρμαιο ποικίλων σκοπιμοτήτων;

Κι ἐνῶ καθημερινά γίνονται ἐκκωφαντικές δηλώσεις – ὑποσχέσεις γιά τήν προάσπιση καί τό σεβασμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἡ ἐποχή μας ἐξακολουθεῖ νά χαρακτηρίζεται ὡς ἐποχή τῶν λόγων καί ὄχι τῶν ἔργων. Ἔτσι στή Σχολή μας κάθε γνώμη – ἀποψη, πού ἀντιτίθεται στό σύστημα καί τήν συγκεκριμένη κατεύθυνση,

ἀπορρίπτεται, καταδικάζεται, τιμωρεῖται, καί αὐτός πού τήν ἐκφράζει χαρακτηρίζεται ὡς ἄτομο μέ στερεότυπα καί προκαταλήψεις καί ὡς ρατσιστής, παρά τήν ἀποψη τοῦ Βολταίρου: «Διαφωνῶ μέ αὐτό πού λές, ἀλλά θά ὑπερασπιστῶ μέχρι θανάτου τό δικαίωμά σου νά τό λές».

Τέλος ἡ Παιδαγωγική Σχολή Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης μολονότι καταδικάζει τή δασκαλοκεντρική μέθοδο ὡς ἀκατάλληλη παιδαγωγική-διδασκτική πρακτική τῶν μελλοντικῶν δασκάλων στήν τάξη τους καί μολονότι καταρρίπτει τή θεωρία τοῦ δασκάλου ὡς τήν ἀπόλυτη αὐθεντία τῆς τάξης, στήν οὐσία ἡ ἴδια ἡ Σχολή ἀκολουθεῖ τή δασκαλοκεντρική πρακτική συντηρώντας τήν ἀπόλυτη αὐθεντία τοῦ δασκάλου-καθηγητῆ καί φιμώνοντας τό λόγο τῶν φοιτητῶν, ἀποτελώντας ἔτσι τό πρότυπο καί παράδειγμα γιά τούς μελλοντικούς δασκάλους.

Ἀπό εὐθύνη στή μέλλουσα γενιά ἐκθέτω αὐτές τίς διαπιστώσεις, σκέψεις, προβληματισμούς τόσο γιά τό συγκεκριμένο περιεχόμενο μαθημάτων ὅσο καί γιά τόν τρόπο διδασκτικῆς τους ἐν ὀνόματι τῆς δῆθεν δημοκρατίας καί τοῦ σεβασμοῦ στή διαφορετικότητα.

Μέ τιμή
Ἰ. Δ.*

* Τά στοιχεῖα τοῦ ἐπιστολογράφου εἶναι στή διάθεση τῆς «Π».

Τό καϊμάκι τοῦ «Παπποῦ»

Ἀγαπητοί συντάκτες, χαίρετε!

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ ἀπό καρδίας γιά τό Θεάρεστο καί οὐσιῶδες ἔργο πού ἐπιτελεῖτε μέσω τῆς Παρακαταθήκης νά μᾶς ἐνημερώνετε γιά τά σημαντικά θέματα τῆς Πίστewος καί τῆς Πατρίδος μας. Ἐνίωσα τήν

ἀνάγκη νά μοιραστῶ τό ἐξῆς μαζί σας:

Ὅταν ἦμουν παιδί, στή γειτονιά πού μεγάλωσα ὑπῆρχε ἓνα μαγαζάκι τό ὁποῖο διατηροῦσε ἓνας ἡλικιωμένος Πολίτης. Τόν φώναζαν «Παπποῦ». Τόν Χειμῶνα πουλοῦσε τήν πιό λαχταριστή μπουγάτσα. Τήν παρασκεύαζε ὁ ἴδιος ἀπό ἀγνό κατσικίσιο

γάλα. Τό καλοκαίρι έτοιμάζε ολόφρεσκο παγωτό καϊμάκι μέ τήν ἴδια πρώτη ὕλη. Τά προϊόντα του γίνονταν ἀνάρπαστα! Ἐγνήσια πολιτική συνταγή, τά φρέσκα ὕλικά, ἡ πεντακάθαρη κουζίνα του –σάν παιδί εἶχα τό προνόμιο νά ξερευνῶ– καί ἡ πολλή του ἀγάπη τόν εἶχαν κάνει περίφημο καί ξακουστό σέ ὅλο τό λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς.

Τά χρόνια πέρασαν, μετακόμισα, μέ τόν «Παππού» χαθήκαμε. Ἐχω ἐπιχειρήσει ἀπό τότε σέ ἄλλα «ξακουστά» στέκια νά γευτῶ τό παγωτό καϊμάκι. Μάταια ὅμως... Πλέον ὅλα ἔχουν τήν ἴδια γεύση καί ἡ μυρωδιά τους μοῦ θυμίζει σαπουνάδα. Ἡ συνταγή εἶναι μία καί συγκεκριμένη. Κανείς ἀπό τούς νέους δέν τήν ἀκολουθεῖ. Ἐνῶ πολλοί τήν γνωρίζουν δέν τήν ἐκτελοῦν μέ τήν ἀγάπη, τήν θυσία καί τήν ἀκριβία τοῦ «Παππού». Ὁ «Παππούς» ἦταν σεβάσμιος. Πάντοτε πεντακάθαρος, μέ τήν ὀλόλευκη ποδιά του καί τόν σκοῦφο του. Ὅποιος τόν ἀντίκριζε, ἀντιλαμβανόταν πώς πρόκειται γιά ἄνθρωπο ἀρετῆς.

Ὅλα αὐτά, ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί, σᾶς τά γράφω διότι πληγώνομαι ὅταν βλέπω νεωτερισμούς στόν Ἱερατικό χῶρο.

Ὁ Κύριός μας καί Θεός μᾶς ἔδωσε μέσῳ τῶν Ἁγίων Του Ἀποστόλων τήν ἀσύλληπτη εὐλογία στούς Λειτουργούς τῶν Ἁγίων Του Μυστηρίων.

Οἱ κοντοκουρεμένοι Ἱερεῖς μέ τό περιποιημένο μουσάκι καί τά ἀκριβά ἀρώματα δέν θυμίζουν Χριστό. Ὁ Ἱερεύς, ὡς λειτουργός Τοῦ Ὑψίστου, πάνω ἀπό ὅλα εἶναι «Στρατιώτης». Ἐνας στρατιώτης ἐν καιρῷ ἀοράτου καί ὄρατοῦ πολέμου δέν κυκλοφορεῖ μέ βερμουδες, ὅπως διάβασα στίς 26 Αὐγούστου στόν ιστότοπο romfea.gr, ὅτι κυ-

κλοφοροῦσαν κάποιοι –ἐλάχιστοι ἀσφαλῶς– κληρικοί τώρα τό καλοκαίρι! Ὁ μακαριστός Γέροντας Παῖσιος ἔλεγε πώς γιά νά ἔχει κάποιος μακριά κόμη πρέπει νά εἶναι εἴτε ἀφιερωμένος εἴτε ἀφηρημένος.

Πονάει πολύ νά φτάσουμε στή σημείο ἀφιερωμένος κληρικός νά γίνει ἀφηρημένος...

«Δῶσε αἷμα καί λάβε Πνεῦμα» λένε οἱ Ἁγιοι Πατέρες. Πῶς θά λάβουν οἱ ἐν λόγῳ Ἱερεῖς τό Ἁγιο Τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἀβρόχοις ποσί;

Θά μοῦ πεῖτε πώς μπορεῖ νά ἀγωνίζονται κρυφά καί ἐσωτερικά, ὅμως ἡ γυναίκα τοῦ Καίσαρος πρέπει ὄχι μόνο νά εἶναι ἀλλά καί νά φαίνεται τίμια.

Ἀπό τήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἕως καί τούς συγχρόνους Ἁγίους μας, στίς Ἁγιογραφίες συναντοῦμε τό ἴδιο πρότυπο: Τόν Ἁγιο Ἱερέα μέ τήν μακριά κόμη καί τήν πλούσια γενειάδα. Τόν Ἁγιο πού ὁ Κύριος εὐλόγησε καί ἀρωμάτισε μέ τήν εὐωδιά τῆς Ἀθανασίας.

Κανένας κουρέας καί κανείς ἀρωματοπώλης δέν παρασκευάζουν τήν Χάριν Τοῦ Θεοῦ. Ἡ συνταγή εἶναι μία καί παλαιά. Τήν ἔδωσε ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς μας λίγες ὥρες προτοῦ νά μαρτυρήσει γιά τήν σωτηρία μας.

Ἡ μάνα μας Ἐκκλησία τήν φυλάει καλά κι ἔχει γεννήσει ἑκατομμύρια Ἁγίους καί Ἱερομάρτυρες. Ὅσοι ἀγνοοῦν τίς ἐπιταγές τῆς Ἐκκλησίας μας μοιάζουν μέ τούς νεωτεριστές ζαχαροπλάστες, πού ἐνῶ γνωρίζουν τήν συνταγή τοῦ «Παππού», τό μόνο πού κατάφεραν εἶναι τό παγωτό καϊμάκι τους νά θυμίζει σαπουνάδα...

Τά σέδη μου

Δήμητρα Ἀγγελιδάκη, Ρέθυμνο

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Δημήτρης Ἀποστολίδης, *Μέγας Κωνσταντῖνος ὁ Ἰσαπόστολος*, ἔκδ. «Παρουσία» Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου. Δεύτερη ἔκδοση ἐμπλουτισμένη καί ἀναθεωρημένη. Καβάλα, 2012 σσ. 372, σχ. 16x22,5 ἔκ.

Τό ἔργο προλογίζει ὁ καθηγητής τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας κ. Βλάσιος Φειδᾶς. Ὁ συγγραφέας ξεκινώντας ἀπό τήν πεποίθηση πώς «γιά τόν ἐρευνητή τῆς ἀλήθειας δέν ὑπάρχει τίποτα πιό πολύτιμο ἀπό αὐτήν τήν ἴδια τήν ἀλήθεια»,

μέσα ἀπό μία σύνθεση πνευματικοῦ καί ἱστορικοῦ λόγου, προσεγγίζει ἀντικειμενικά μία ἀπό τίς μεγαλύτερες προσωπικότητες τῆς ἱστορίας καί ἀντικρούει πειστικά ὅλη τήν πολεμική εἰς βάρος τοῦ Μεγάλου Κωνσταντῖνου. Ταυτόχρονα, παρακολουθώντας τήν θρησκευτική συνείδηση τοῦ Μ. Κωνσταντῖνου, καταδεικνύει τήν συμβολή τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ στήν ἀνάπτυξη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος, ἀλλά καί στόν ἐκχριστιανισμό τῆς Εὐρώπης.

Ἡ κεντρική διάθεση τοῦ βιβλίου γίνεται ἀπό τό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου τηλ. 2510.227.110.

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτεροῦ 10 εὐρώ, ἔξωτεροῦ 30 εὐρώ καί Κύπρου 15 εὐρώ) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἑτησίως), ἢ ὅποια ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστewος: 815-002101-039454.

Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλωση, γιά νά γίνει ἡ σχετική ἔκπτωση ἀπό τήν Ἐφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, ἀγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Γιά λόγους πρακτικούς δάξουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή σέ ὅλα τά ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης*. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι θά στείλετε γιά δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Δ' Παγκόσμιο Συνέδριο Θρησκευτών στήν Ἀστάνα τοῦ Καζακστάν

Ὅπως διαβάζουμε στήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος (6 Ἰουλίου 2012, σ. 2):

Στίς 30 καί 31 Μαΐου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στό Καζακστάν τό Δ' Παγκόσμιο Συνέδριο Θρησκευτικῶν Ἑγχετῶν. Στό συνέδριο αὐτό συμμετεῖχαν 85 ἀντιπροσωπεῖες ἀπό 40 χῶρες καί ἀπό ὅλες τίς θρησκείες. Παρόντες καί ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων καί τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἐκπροσώπησε ὁ μητροπολίτης Γαλλίας Ἑμμανουήλ, τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος, τήν Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας ὁ Μητροπολίτης Γκόρν. Τό Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας ὁ Πατριάρχης Κύριλλος, κλπ. Εἶναι ἄξιο παρατήρησης τό γεγονός πῶς ἡ πόλη τοῦ Καζακστάν, πού φιλοξένησε τό ἀνιερὸ αὐτό συνέδριο ὀνομάζεται ΑΣΤΑΝΑ, ὅπου σύμφωνα μέ πολλοὺς μελετητές, ἂν γίνεαι ἀναγραμματισμός τῶν δύο πρώτων γραμμάτων γίνεται ΣΑΤΑΝΑ! Τυχαῖο; Μᾶλλον ὄχι! Ἐπίσης ἡ νεόδημητη αὐτή πόλη μέ τήν παράξενη ὀνομασία, εἶναι γεμάτη ἀπό ἀποκρυφιστικά σύμβολα. Τό ἐν λόγω συνέδριο πραγματοποιήθηκε σέ κτήριο μέ σχῆμα πυραμίδας. Ἐς σημειωθεῖ πῶς τό σχῆμα τῆς πυραμίδας εἶναι ἀπό τά κύρια σύμβολα τῆς «Νέας Ἐποχῆς»!

Πᾶνε νά μπλέξουν καί τόν Ὁρθόδοξο Μοναχισμό στά οἰκουμενιστικά τους μπερδέματα

Ὅπως διαβάζουμε, ἔχει ἰδρυθεῖ καί δραστηριοποιεῖται μέ συναντήσεις καί συμπροσευχές ὁ «Διεθνῆς Σύνδεσμος Μοναχῶν

καί Μοναζουσῶν», μέ Πρόεδρο τόν ἐπίσκοπο Σινώπης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Ἀθηναγόρα. Στόν Σύνδεσμο μετέχουν μοναχοί καί μοναχές «ὄλων τῶν χριστιανικῶν δογμάτων», δηλαδή καί παπικοί καί προτεστάντες.

Τό καλό πού τοὺς θέλουμε, ἄς ἀφήσουν τόν Ὁρθόδοξο Μοναχισμό ἔξω καί πέρα ἀπό τά οἰκουμενιστικά τους παιχνίδια.

Τό περιοδικό «Σύναξη» προβάλλει τή μαγεία!

Ἀπό τήν ἱστοσελίδα orthros.org ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωάννης Φωτόπουλος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τό περιοδικό Σύναξη στό τεῦχος του 121 καί στή στήλη βιβλιοκρισίες προβάλλει βιβλίον τοῦ διαβόητου ἄγγλου μάγου καί ἀποκρυφιστῆ Γκάρντενερ (Gardner), ἐμπνευστῆ τῆς θρησκείας τῶν μαγισσῶν WICCA.

Κρίμα! Ἡ Σύναξη τοῦ μακαρίτη τοῦ Νέλλα ἔφθασε νά προβάλλει βιβλία μαγείας;

Σήμερα λέγεται γεωεντοπισμός, αὔριο τσιπάκι

Ὅπως πληροφοροῦμεθα ἡ Ἀρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα, ἔδωσε τό «πράσινο φῶς» μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 112/2012 ἀπόφασή της γιά τή χρήση συσκευῶν γεωεντοπισμοῦ, σέ συνδρομητική βάση γιά «εὐπαθεῖς ομάδες τοῦ πληθυσμοῦ καί ἀνηλίκους».

Οἱ συσκευές αὐτές, στό μέγεθος τοῦ ρολοιοῦ, καθώς διαβάζουμε, ἀπευθύνονται σέ ἄτομα μέ προβλήματα ὑγείας, ἄτομα ἐπιφορτισμένα μέ τό καθῆκον τῆς φροντίδας

ἐκείνων πού ἔχουν τέτοια προβλήματα υγείας, καθώς καί τούς γονεῖς ἀνηλίκων.

Ἔνα ἀκόμη δῆμα, λοιπόν, στήν ἐξοικείωση μέ τό κράτος ἀπολύτου ἐλέγχου πού θέλει –«γιά τό καλό μας» φυσικά– νά ἐγκαθιδρύσει ὁ Μεγάλος Ἀδελφός (Big Brother). Ὅταν κάποιες συσκευές θά ἀρχίσουν νά χάνονται, ἀφοῦ οἱ φορεῖς τους θά εἶναι ἡλικιωμένοι, ἀσθενεῖς, μέ ἄνοια κ.ο.κ., ὁ Big Brother θά προτείνει –τί πιό φυσικό– τό ἐμφυτεύσιμο βιοτσιπάκι ὡς τήν ἀριστη λύση.

ἽΟλυμπιακοί ἀγῶνες Λονδίνου 2012

Πολλά ἐγράφησαν γιά τούς ἽΟλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Λονδίνου, πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό 27 Ἰουλίου ἕως 12 Αὐγούστου 2012. Γιά τά μηνύματα πού περνοῦσαν στήν τρίωρη τελετή ἐνάρξεως καί στήν ἰσόχρονη τελετή λήξεως, πρέπει ἴσως νά γραφεῖ κάτι πιό ἀναλυτικό. Ἐδῶ μόνον δύο πράγματα θά σημειώσουμε: 1) ὅτι τό λογότυπο τῶν ἀγῶνων, κατά γενικήν ὁμολογία, μέ μιά μικρή ἐπαναδιευθέτηση τῶν τμημάτων του στίς τέσσερις γωνίες –πού ὑποτίθεται ὅτι παριστάνουν καλλιτεχνικά τό ἔτος 2012– δίνει ξεκάθαρα τή λέξη Zion (=Σιών). Ὑπάρχει ἀκόμη καί ἡ τελεία γιά νά μπεῖ ἐπάνω στό ι (Zion), τή στιγμή πού στό 2012 δέν μπαίνει τελεία! καί 2) Καθώς εἶπε διορατικός πνευματικός: «παιδί μου, ὅλοι οἱ μάγοι εἶναι συγκεντρωμένοι στό Λονδίνο γιά τούς ἽΟλυμπιακοὺς».

ἽΗ Τράπεζα τῆς ἽΕλλάδος δέν εἶναι ἐλληνική!

Κάποιοι ὑποψιασμένοι τό γνώριζαν ἐδῶ καί χρόνια. Ὅμως κάπως εὐρύτερα ἔγινε γνωστό τόν τελευταῖο καιρό, ἕξ ἀφορμῆς τῶν συζητήσεων καί ἀποκαλύψεων γιά τήν

τεχνητή οικονομική κρίση καί τά παρασκήνιά της.

ἽΗ Τράπεζα τῆς ἽΕλλάδος, λοιπόν, δέν ἐλέγχεται παρὰ μόνο σέ ἕνα ποσοστό 6% (ἕξι τοῖς ἕκατό) ἀπό τό ἐλληνικό κράτος. Τό ὑπόλοιπο ἐλέγχεται ἀπό τούς γνωστούς διεθνεῖς μεγαλοτραπεζίτες τοκογλύφους. Γι' αὐτό καί ἔπαιξε ἡ Τράπεζα τόν γνωστό αἰσχρό ρόλο στήν ἐκτίναξη τῶν λεγομένων σπρέντς στίς πρῶτες ἑβδομάδες τῆς κυβερνήσεως τοῦ Γιώργου-Jeffry Παπανδρέου τόν Νοέμβριο-Δεκέμβριο τοῦ 2009 (πρβλ. ἄρθρο Σπύρου Λαβδιώτη στό περιοδικό *Hellenic Nexus*, τ. 50, Μάρτιος 2011).

Πεθαίνουν καί οἱ «μεσσίες»;

ἽΟ γνωστός Νοτιοκορεάτης ψευδομεσσίας Σάν Μούνγκ Μούν πέθανε στίς 2 Σεπτεμβρίου 2012 σέ ἡλικία 92 ἐτῶν.

ἽΗταν ὁ ἰδρυτής, ἀπό τό 1954, τῆς λεγομένης «ἽΕνωτικῆς ἽΕκκλησίας», μᾶς ἀπό τίς πιό ἐπικίνδυνες διεθνῶς αἰρέσεις (σέκτες) μέ δεκάδες θυγατρικές καί 3 ἑκατομμύρια πιστούς σέ 200 χῶρες, ὅπως ἡ ἴδια ἰσχυρίζεται. ἽΟ Μούν κατάφερε νά δημιουργήσει μιά οικονομική αὐτοκρατορία, ἐκμεταλλεόμενος τά ἑκατομμύρια τῶν θυμάτων του. Κύριος στόχος τῆς ὀργανώσεώς του ἦταν καί εἶναι ἡ διάβρωση ὅλων τῶν τομέων τῆς ζωῆς καί κυρίως ἡ διείσδυση στήν ἐκπαίδευση καί στήν οἰκονομία. ἽΙσχυριζόταν ὅτι θά ἐπιτύχει ἐκεῖ πού «ἀπέτυχε» ὁ ἽΙησοῦς Χριστός! Ὅσο ἐξωφρενικό καί ἄν φαίνεται, μεταξύ τῶν στελεχῶν τῆς ὀργανώσεώς του ἦταν καί ὁ ἀποθανών πρό ἐτῶν καινοδιαθηκολόγος «προοδευτικός» καθηγητής τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Θεσσαλονίκης καί μετέπειτα ἽΑθηνῶν Σάββας ἽΑγουρίδης!

Δανέζης και Θεοδοσίου όμιλητές –και πάλι– σέ μασωνική έκδήλωση

Γράφαμε και παλαιότερα, αποκαλύπτοντας τό δίδυμο τών άστροφυσικών Δανέζη και Θεοδοσίου. Τότε πού δέν ήταν ευρύτερα γνωστή ή νεοεποχίτικη ένταξη τους και τούς καλοϋσε ως όμιλητές και τούς τιμοϋσε άκόμη και ή διοικοϋσα Έκκλησία.

Έδω και κανα-δυό χρόνια έχουν γίνει πίο γνωστοί και δέν προσπαθοϋν και νά τό κρύψουν. Τελευταίο δείγμα γραφής ή όμιλία τους 10 Μαρτίου 2012 στήν Κέρκυρα, στό πλαίσιο εκδηλώσεων για τά 200 χρόνια δράσεως τής εκεί μασωνικής στοάς.

Αΐσχος ό Σουλεϊμάν

Περίσεψε τό θράσος στά δυσώδη τηλεοπτικά κανάλια.

Στό πλαίσιο τοϋ καταγιισμού τουρκικής παραγωγής και προπαγάνδας σήριαλς, μέ τά όποια ταΐζουν τά τελευταία χρόνια τόν έλληνικό λαό, ξεκινά τώρα ό Antenna τήν προβολή σήριαλ για τόν σουλτάνο Σουλεϊμάν Α΄ τόν λεγόμενο μεγαλοπρεπή, (1494-1566), ό όποιος υπήρξε αίμοσταγής σφαγέας όχι μόνον τών Έλλήνων αλλά και όλων τών Βαλκανικών λαών τής εποχής του και από τούς έμπνευστές και έφαρμοστές τοϋ παιδομαζώματος. Τό 2011 ή τηλεόραση τοϋ Σκάϊ, συκοφαντοϋσε τόν Κολοκοτρώνη και τούς άγωνιστές τοϋ '21 μέ τή γνωστή κατάπτυστη τηλεοπτική σειρά, τώρα οί Έλληνες καλοϋνται νά θαυμάσουν και νά άγαπήσουν τόν σφαγέα τους Σουλεϊμάν τόν μεγαλοπρεπή! Έ διπλωματία τής Άγκυρας προωθεϊ άριστα τόν νεοοθωμανικό μεγαλοϊδεατισμό της, βρίσκοντας δυστυχώς, ως συνήθως, πρόθυμους συμμάχους ένδον τών ήμετέρων τειχών.

Έ μόνη λύση είναι νά κλείσουμε τούς

δέκτες μας. Μόνον αύτή τή γλώσσα καταλαβαίνουν.

Άνοιγουν τό δρόμο για τή «φωνητική όρθογραφία»

Στήν έφημ. *Τό Παρόν* (15 Ίουλίου 2012, σ. 16) διαβάζουμε τά έξής άνησυχητικά:

Άλλο ένα δολοφονικό κτύπημα κατά τής έλληνικής γλώσσας μας, τοϋ θησαυροϋ τοϋ έλληνικοϋ πολιτισμοϋ μας, έπιχειρείται μέσω τοϋ νέου βιβλίου τής Γραμματικής τής Ε΄ και ΣΤ΄ τάξης Δημοτικοϋ, πού ΗΔΗ έχει σταλεί στά σχολεία, και μ΄ αύτό θά διδαχθοϋν τήν έλληνική οί μαθητές τή νέα σχολική χρονιά.

Μέ τήν έγκριση τής προηγούμενης πολιτικής ήγεσίας τοϋ ύπουργείου Έθνικής Παιδείας (Διαμαντοπούλου) οί νεωτεριστές συγγραφείς κατεδαφίζουν τό ιστορικό έλληνικό άλφάβητο, μέ τό όποιο έμαθαν τή γλώσσα μας γενιές και γενιές, χωρίς νά έχουν κανένα πρόβλημα στήν όμιλία τους, αλλά και στά γραψίματά τους.

Καταργοϋν φωνήεντα και σύμφωνα, φτιάχνουν καινούργια και κάνουν άνω-κάτω τό άλφάβητο. Άπίστευτο, θά πείτε. Δυστυχώς όμως άπέραντα άληθινό.

Μετά τήν άπόπειρα έπιβολής στήν Έκπαίδευση και στήν Δημόσια Διοίκηση τοϋ λατινικοϋ άλφαβήτου (περί τά τέλη τής δεκαετίας τοϋ '90), πού δέν ευδόθηκε μετά τή βαρυσήμαντη διακήρυξη 40 άκαδημαϊκών, μοιράσθηκε τό 2011 στά σχολεία μιά νέα Γραμματική για τήν Ε΄ και ΣΤ΄ τάξη τοϋ Δημοτικοϋ (πού άντικαταθιστοϋσε τήν παλιά Γραμματική τοϋ Μανώλη Τριανταφυλλίδη) μέ τήν όποια, ούτε λίγο ούτε πολύ, καταργοϋνται τά φωνήεντα η, υ, ω, καθώς και τά σύμφωνα ξ, ψ, προστιθεμένων (πέραν άλλων λαθών) τριών νέων συμφώνων γκ, μπ, ντ.

Πρόκειται για ένα άκόμα έθνικό όλί-

σθημα (ὁ χαρακτηρισμὸς ἔγκλημα κάθε ἄλλο παρά ἄστοχος θὰ ἦταν), πού ἔρχεται νά προστεθεῖ στήν ἀντεθνική κατάργηση τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν στά σχολεῖα τό 1980 ἀπό τόν τότε ὑπουργό Παιδείας Γ. Ράλλη, ἀλλά καί στήν ἐπιβολή τό 1981 τοῦ μονοτονικοῦ ἀπό τόν τότε ὑπουργό Παιδείας Λευτέρη Βερυδάκη, βάζοντας τέρμα στό πολυτονικό σύστημα γραφῆς καί στήν «ἱστορική ὀρθογραφία», μέ ἀποτέλεσμα ἀπό τότε τά παιδιά νά μήν ξέρουν νά γράφουν σωστά ἕνα κείμενο, μέ τούς χαρακτῆρες καί τόν πλοῦτο τῆς γλώσσας μας, πού μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας.

Νά καί ἕνα δεῖγμα γραφῆς, γιά νά γίνει ἀντιληπτό ποῦ ὀδηγεῖ ἡ νέα Γραμματική.

Ἰμε ι Ἰρίνι κε πιγένο στιν πέμπτι διμοτικού.

Αγαπό πολί το σχολίο μου κε ἴμε καλί μαθίτρια.

Όταν τελίοσι το σχολίο, θα πάμε στο χοριό τις θίας μου. Μας ἰδοπίσε η κσαδέλφι μου ὅτι ι θία ἴνε πολύ ἄροστι. Λιπίθικα.

Ο κσάδελφός μου ἴνε στρατιότις κε ο θίος μου παράς.

Εκί στο χοριό ὅλα εβοδιάζουν κε ἔχι κε μια ορέα εκλισία.

Όταν μεγαλόσο θέλο να γίνο ιθοπιός.

**ἸΑλεξανδρουπόλεως ἸΑνθιμος:
«Ἰ Frontex κάνει κατασκοπεῖα
κατά τῆς ἸΕλλάδος»**

Διαβάζουμε στήν ἐφημ. ἸΗ ἸΕλλάδα αὔριο (10.8.2012, σ. 8).

Ξεχείλισε ἡ «ἰερή» ὀργή τοῦ Μητροπολίτη ἸΑλεξανδρουπόλεως ἸΑνθιμου, ὁ ὀποῖος, μαζί μέ τόν Μητροπολίτη ἸΞάνθης, πρωτοστατεῖ στίς ἐκδηλώσεις διαμαρτυρίας γιά τήν κράτηση λαθρομεταναστῶν στίς ἀστυ-

νομικές σχολές τῆς ἸΞάνθης.

Μάλιστα, ὁ κ. ἸΑνθιμος, προχωρώντας ἕνα βῆμα παραπάνω, δήλωσε στόν ρ/σ Alpha ὅτι «οῦσιαστικά ἡ Frontex, ἀντί νά φυλάει τά σύνορα, κάνει κατασκοπεῖα σέ βάρος τῆς ἸΕλλάδος». ἸΟ ἸΙεράρχης τοῦ ἸΕβρου ἐξήγησε ὅτι, ὅταν οἱ λαθρομετανάστες περνοῦν τό ποτάμι τοῦ ἸΕβρου, μόνοι τους ἀναζητοῦν τούς ἀστυνομικούς τῆς Frontex γιά νά τούς ὀδηγήσουν στίς ἀστυνομικές ἀρχές. «Οἱ καταγεγραμμένοι καί πιστοποιημένοι λαθρομετανάστες, βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δουβλίνου II, πιστοποιοῦνται ὅτι μπῆκαν στήν Εὐρώπη ἀπό τήν ἸΕλλάδα.» ἸΑρα, ὀπου καί νά πᾶνε, σέ ὀποια ἄλλη εὐρωπαϊκή χώρα, θὰ τούς ἐπιστρέψουν πίσω στή χώρα μας», ἐξήγησε ὁ κ. ἸΑνθιμος.

Σχόλιο «II»: Σημειωτέον ὅτι οἱ λαθρομετανάστες ἐφοδιάζονται ἀπό τίς ἀρχές μέ μηνιαία κάρτα παραμονῆς, ἡ ὀποία ἀνανεώνεται σχεδόν ἐπ' ἄπειρον. ἸΑφοῦ τούς περιθάψουν κανένα μήνα στόν ἸΕβρο, τούς ἀφήνουν ἐλεύθερους νά πᾶνε ὀπου θέλουν στήν ἸΕλλάδα! ἸΕτσι μᾶς προέκυψαν τά πάνω ἀπό δύο ἑκατομμύρια τῶν λαθρομεταναστῶν (τόν ἀκριβῆ ἀριθμό τους οῦδεῖς γνωρίζει). Καί τό νέο ἔγκλημα εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνηση διά τοῦ Ἰυπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καί ΠΡΟ.ΠΟ. κ. Δένδια ἐτοιμάζεται τώρα νά προσυπογράψει καί τῆ συμφωνία Δουβλίνο III, παρ' ὅτι καί ὁ Ἰἴδιος ὁ κ. Δένδιας ἀναγνωρίζει μέ δηλώσεις του ὅτι ἡ Δουβλίνο II «δημιούργησε ἀνυπέροβλητα προβλήματα στήν ἸΕλλάδα» καί ὅτι ἡ Δουβλίνο III «δέν περιέχει κανένα ἐπωφελές ἀντάλλαγμα γιά τήν ἸΕλλάδα»(!)

**Μητροπολίτης ἸΑλεξανδρουπόλεως:
Κάλεσμα νά ἀδειάσουμε τήν περιοχή!**

ἸΟπως διαβάζουμε, ὁ Μητροπολίτης ἸΑλεξανδρουπόλεως κ. ἸΑνθιμος ἐδήλωσε

τά έξης –πραγματικά συνταρακτικά– για τήν Ειδική Οικονομική Ζώνη (Ε.Ο.Ζ.) πού δρομολογεΐται δυστυχώς στή Θράκη μας.

«Η έμμογή στήν ιδεοληψία θεσμοθέτησης ΕΟΖ στή Θράκη εΐναι άκρως επικίνδυνη καΐ διόλου άθώα. Η διαφοροποίηση του γεωγραφικού μας διαμερίσματος από τήν υπόλοιπη πατρίδα μας θά εΐναι άπαρχή έδαφικής άνεξαρτητοποιήσεως. Άκόμα καΐ άν υποθέσουμε ότι ή ΕΟΖ στή Θράκη θά εΐναι κάπως οικονομικά ευεργετική, τελικά θά άποτελέσει όμολογία έλλιποδαρούς σχέσεως τής περιοχής μέ τόν έθνικό κορμό, μέ έθνικά τραγικές συνέπειες (...)

” Ας μήν άνοΐξουμε τήν πόρτα σέ κατε-

στρωμένα “σέδια επί χάρτου”, πού ή επίκαιρη οικονομική δυσπραγία “βoλεύει” τήν ύποπτη έφαρμογή τους. ” Αν ή Άθήνα επιμείνει στή θέση της για δημιουργία ΕΟΖ στή Θράκη, θά προσκαλέσω τόν έλληνικό χριστιανικό πληθυσμό νά άδειάσει τήν περιοχή!» (έφημ. ‘Η Έλλάδα αύριο, 28-29 Ίουλίου 2012, σσ. 28-29).

Σημ. «Π»: Νά συμπληρώσουμε δέβαια ότι όχι μόνον έθνικά αλλά καΐ οικονομικά θά εΐναι καταστροφικές οΐ Ε.Ο.Ζ., άφοϋ θά εΐναι ζώνες εργασιακού μεσαΐωνα για τούς εργαζομένους καΐ φορολογικής άσυλίας για τούς «έπενδυτές» μεγαλοκαρχαρίες.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για τήν Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Έκδότης – υπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Έρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Άλτιντζής

Έκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Άλτιντζής

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 ευρώ

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 ευρώ

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 15 ευρώ

Έπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς άπόψεις τών συγγραφέων τους
καΐ άκολουθοϋν τήν όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται ή άναδημοσίευση κατόπιν γραπτής άδειας από τήν διεύθυνση του περιοδικού.